

هست و ما و ا

پر بار یک له بایت شمع

لوحک شعری کمال و سحران

نوسر وی : عبدالستاد حمدان

مہاماد ۱۳۷۰

همه ست و ما و او

پر بارک لبهاست

لوحک شعری کامل و تخیل

نویسندوی: عبدالرحمن

مهاباد ۱۳۷۰

نام کتاب: هه‌ست و هاوار

نویسنده: عبدالله احمدیان

ناشر: مؤلف

تیراژ: ۳۰۰۰

چاپ: پیام

تاریخ چاپ: پائیز ۷۰

حق چاپ محفوظ و مخصوص مؤلف است

((پيشه كى))

« بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِهٖ نَسْتَعِيْنُ »

نازانم كئى له كوئى كوتبوى ، كه ((فيسار كه سيش - يانى ئەمن -
كولئىكى شيعرى " به قسهى وى " دلگر و به كاكل و به تيخول ههيه
وه پياو باشيكيش ! كه لهويندەرى دەبئى " وه مهنا چاوى
ده پەرى " دەلئى " به راستى ئەو ئاغايه ، هەر ئەوهى مابو ، كه سەر
و مليكيش له كوئى شاعيره كاندا قوت كاتهوه ! وه به خوئى و به
كه چه پيالوئىكى ، شان به شانى شاعيره سوار چاكه كان رىمازئىنى
بكا وه ته قلە داكوتئى ! به سر پيرئى دەر س ويژ و پيرئى خهت و
میل نوس و دوئىنى نوسەر و ميژونوس بوو ئەوا ئەوروش شاعيره !
وه ئەگەر نەمرين سوزيش دەبينين كه له مهيدانى كئى بركىئى
زۆره بانيدا وهك تاي تهور داس راوهستاوه وه دەلئى منيش بو
خوم عهلى كليكم ! »

وه بهلام زور به داخهوه ! هەر چند ئەو پياو باشه !
چاكيش خوى داگرتبو ، وه سيره و چه فتهشى باش گرتبو ، ئيستاش
تيرى تانهكانى هەر به سەرى كردبو و زور دور له ئامانجه كه
تهو تۆزى له زهوى ههستاند بو ، وه ببوه هوئى ئەوهش ، كه يه كيك

الف

له هونەر دۆستانی ئەو کۆرە دلی بو دیتنی من بیزوی، وه له
 نهکاو دیتم له خانوچکهکهی من وه ژور که وت، و کاتیکی له
 سیلهی سلاو و چاکو خوشیهکهی دا تهماشایهکی دارو دیواری خانوه-
 کهو شرا و شالاتی مالهکهی کرد، وه ئهرخهیان بو که خاوهنی
 ئەو مال و حاله ناکری شیعی نهی، پیی کۆتم: "دهلین ئەتو
 کۆلیکت شیعر ههیه دهی، بو چی وه دهریان ناخه ههتا
 له چاپیان دهین، وه وهدهستی خهلیان خهین؟"
 عهزیم کرد: "جاری ئەو شیعرانه کۆلیک نین وه بهلکو
 لویچیلکن، ئەهیش بریکیان چونکه له تافی شلکی و لاویدا کوترا ون
 رهنهگهکانیان رهنگی ئیستام" که گهیشتوم و چاخی لاویم به جی
 هیشتوه" ناگرهوه، و هیندیکیشیان زورتر فه قی یانهن، نهک شاعیرانه!
 وه له باتی ئەوه، که له جوانی و دلگری و لۆرهی ژیان و مهیو
 مهیگیرو و خوشی و بیسی و کهیفو حهیفان باس بکهم، له دزیوی و
 دل روشن و هاژهی ژان و زریکهی دلان و زیانی سپری و
 سههندهی و شهپه دندوکهی شهیتان دهگهل ئینسان، باسم
 کردوه. وه له جیاتی ئەوه باسی کچیکی چارده ساله و قهشمهره،
 یان شوپه ژنیکی بوشناغ بکهم، باسی پیریکی جل شپرو سه غیریکی
 باب خنکاو وه ههتیویکی به تریشقه سوتاووم کردوه. وه له باتی
 باسی گول و بلبل و ناسک و مهره کیوی، باسی درک و دالی
 دو بهرهکی و کوندی مال کاوول بوو و گورک و مهری خومالمیم
 کردوه، وه له جیاتی ئەوه به تاقی کیسراو و کوشکی فهرهاد ههل
 بلیم و دل سوتاوهکانی شیرن و عهزراو لهیلا له قه فی قافییه
 هاویم تهنیا باسی کوشکی خات زارایهم کردوه وه مهلهکهی

عیفہتی کورد ہواریم وہ بہر چاو خستوہ .

وہ بہ کورتی جگہ لہ پایزیک و دو بہ ہار وہیک چہرچہمانی
سیغار! ہیج کام لہ ہونراوہ کانم، شاعیرانہ نین، وہ لہ نیو شاعراندا
لہ سہریان ناکہن، وہ بو نیو خوین پریگایان نادمن .

وہ بہ لام (دوبارہ زور بہ داخوہ) ئەو و لامہش بہ پرو بیانو
داندرآ . وہ ئەو میوانہ بہریزہ، ہەر بہ بیستنی توفیری مہ بہستی
ئەو ہونراوانہ، ئەو ہندہ رشد بو وہ تا ئەو رادہ ہەلییچام و
ہەمو لایہکی لی پریمہوہ، کہ پروگیر بوم، مہرجی دہگەل بہستم کہ
ئەو نیو لوچیہ شاعرہ خر کہمہوہ، وہ بہ ریکو و پیکی بیان نوسمہوہ
ئەوی بہشکو پروژیکی چاپ بکریں وہ وہ دەستی خەلکی بدرین .

وہ ہەر وا، ئەو پیاوہ ہونہر دوستہ - لام وایہ - لہ کہلہ بہری
قسہ کانمدا سوسہی کرد بو کہ ئەمن ((و بہ قسہی کابرای گورین !
فیسار کہس)) لہ بارہی شیعرو شاعیری، بیرو پروایہکی تاییہ تیم
ہہیہ، بہو ہویہ - دواي ئەوہ چاویکی بہ کتییخانہ کہدا گیپرا وہ
کتییہ ئەدہ بیہکانی وہ بہر چاوی ہاتن - پرسی : ((دەوی فلان
کہس ! بیرو پروای تو لہ بارہی ئەو مہ بہستانہ چیہ؟

(۱) شاعر چیہ؟ وہ کی شاعیرہ؟

(۲) شاعر کہلکی چیہ؟ وہ زیانی چیہ؟

(۳) شاعر کون و نوی تہوفیریان چیہ و کامیان باشترن؟

(۴) شاعیری شہپولی نوی کہ تازہ داہاتوہ چونہ؟

عہرزم کرد : "میوانی ہونہر دوست ! مہ شہورہ لہ کوریکدا ناوایان
بہ بلیمہ تیکدا ہەلدہ کوت کہ : ہەر چی لییی پرسی دەست بہ
جی و لام دەداتہوہ، وہ ہیج پرسیاریکی بو و لام ناہیلیتہوہ !"

میرزایه کی تیشکه له لهوی بو کوتی: "جا تهوه چیه؟ به هر چی چاک و پیره، ئەمنیش ئەودتا هم، هر چی لیان پرسیم جواب هر داوتهوه، وه هیچ پرسیاریکم بۆ ولام نههیشتوتهوه!"

سوفیکی زیتلهش ههلهدايه وه کوتی: "ئاخر تهوش بلۆ که نهو ولامانه له چندی چندیان ههوبون "میرزاکه کوتی: "جا پیاوی به ئینساف!! کوا باس له سهر تهوه بوکه ولامهکان له چندی چندیان ههوبون؟! باس تهنا له سهر ولام دانهوهی پرسیار بو، تهتۆ له خورا باسهکه خوارو خێج دهکهی، وه دهت-ههوی دمبه به من بکهی!!"

ئێستاش تهتۆ تهگهر وهکو سوفیهکه، بهرد و تهرازو دادهنییی وه ولامی نیوه و نیوه چل وهر ناگری، ئەوا ئەمن له ماله خوم و تهتۆش له ماله خوت، وه تهگهر به نرخ و دارولهلهی مام میرزاشمان پرسیار لۆ وهر دهگری، وه تهنا ولامی پرسیارهکانت دهوی، تهوه من هام له خزمهت دا."

پیاوه هونهر دوستهکه، زهرده خهنهیهکی هاتیوو کوتی: "له کورد هواریدا، هر وهکو خانه خووی کوتای ناکا، میوانیش پهلاپ ناگری وه بهرد و تهرازو دانانی، وئمن تهنا ولامی تهوه پرسیارانهم له تو دهوی و پیشیان رازیم."

عهرزم کرد میوانی به ریزا! به دریزای میژوو وه به بهرینایی ژیان، وه به قولایی بیر، له سهر مانای شاعر و شاعیری پیله و کیشه کراوه، و خودا بکهه (چهار مقاله نظامی عروضی) وه (الباب الألباب محمد عوفی) وه (المعجم قیس رازی) وه (اساس الاقتباس نصیرالدین طوسی) وه (حدایق السحر رشید و طواط) ت خویند بیتهوه، وه گویت

لهو هه مو هه لالا و بگره بوبی که له سهر مانای شاعر و شاعیری
وه ههوا کهوتون! وه ههر وا هه هه مو نوسراوانهی کون و نوی که
هیندیکیان کهک و قازانجی شاعر و شاعیریان هه لاداوه و
هیندیکیشیان زیان و مهترسی شاعریان هیناوه ته گوری، وه خوشت
دهزانی، که له نیو سده له وه پیش و ههتا ئیستاش، له بابته
هه مه بهسته که شاعیری نوی له گز شاعیری کون راجوه و پیشوی
لی بریوه! یان شاعیری نوی به هه لو گیفیکه وه هات و زانی له
هیچ کوئی جیی نیه بوی دهرچو! چ هه لالا و گوره که له سهر
گوی خه لکی هالاوه! وه به لام بهرزه وهندیکی که ئیمه له
بابته هه مه بهستانه په سندی ده کهین به ته رتیب بهو جوریه:

الف: شاعر چیه؟ شاعر گز و گریه دلانیکه که مه نه للی دلی
چند ئینسانیکی دیکه، له سهر کوانویکی سی کوچکه وه کول دینی
وه هه کوچکانهش یریتین له:

کوچکی یه کهم: شعور یکی تایبته، وه ههستو خوستو و دیتن و
بیستنیکی که ده بیته هوی هه شاعر رهنگ و دیمه نی واده بینی
وه بانگ و هاواری تاوا ده بیستی، که ههتا هه هاواری نه کرده
وه دست نیشانی نه کرده، خه لکی ئاسایی هه والیکی له وان
نه بوه وه کو هه که ههر هه دوربینی به سهر چاویوه بی! وه ههر
گوی وی ههستو و خوستی نه بینی بیستی!!

کوچکی دوهههه: ده زگایه کی یه گجار به کاری بیر تاشین و چاو
گورین! که شاعیریک به هیزی هه ده زگایه ده توانی دوکاران بکا،
یه کهم دوربینی دیتنی خه لکی بو دیتنی راسته قینه کان هه ونده
به تین و گورم و قوچاغ بکا، که حه ق و ناحق و چاکه و خراپه

به پرنگیکی یه گجار زهق و زیندو ببینن، دوههم دورینی دیتنی
 خه لکی وهها سهره و بن کهن که شتی زور کم و بریان به زور و
 زهوند وه بهر چاوی خهن! وه شتی زور نزیکیان به دور، و شتی
 زور دوریشیان به نزیک وه بهر چاوی بدن! وه به کورتی ده زگای
 دیتنی خه لکی دستکاری بکن، وه وتھی مه شهویش که ده لکی:
 ”بی گومان وتاری وا ههیه وهک کاری جادوو چاوبهستی ده چی
 واته چاوی دیتن ده گوری!“ ههر ئهو مه بهسته دست نیشان
 دهکا.

کوچکی سیهم: هیزی دارشتنی بیرو له قالب دانی خه یال،
 که شاعیریکی به جوریکی ئه وهنده هونه رهنه ندانه، ئهو بیرو خه یالانه
 دا ده ریژی و قالبه کانیان پیک ده گری و هاوتایان دهکا و
 جه مسهره کانیان هاو رهنگ و هاو دهنگ دهکا، و شایانی بیستیان
 دهکا که ئهو قالبه پرانه ده توانن - به بی بهر گیره وهی - له ریپی
 گوپوه، خو یان به مالی دله کاندان کهن! وه کولی کالای خو یان له
 نیو ئهو دلانه دا به عهرزی دادهن و کریارانیک خر و پچون
 کهن، که له لایه کی به پیی کوچکی یه کم، ئهو کالایانه یان
 تا ئیستا نه دیوه وه له لایه کی دیکهش - به پیی کوچکی دوههم -
 چاویان بولرمینی ئهو کالایه دستکاری کراوه.

ئهو بولچونیکی خوم بو له مهر ولامی ئهو پرسیاره که شیعر
 چیه؟ وه له ئاکامی سهرینج دان له چلونا یه تیه تاییه تیه کانی شیعر
 و شوینه واره سهر سور هینه ره کانی شیعر، ئهو ولامه به دلی مندا
 هاتوه و بهش به حالی خوم به چاکی ده زانم و په سندم کردوه،
 وه ولامیکیش که له چند که سیکی دیکه بیستوه وه بال به ئه ستوی

ئەو كەسانەى لىم بىستون: ئەوئە كە شىعر برىتتە لە ھەلبەزىنەو
وولام دانەوئە ئادەمىزاد، لە بەرابەرى ھۆئەكانى "عوامل" دەروئى
و بىروئى بەو مەرجانە:

يەكەم ولام دانەوئە، بە وتار بى، دوھەم خەيال تاشىنى تىدا بى،
سىھەم ئاوتتەى عاتىفە يانى خوشەوئىستى و بە زەبىبى، يان ناخوشە -
وئىستى و تورپەبى و رىق و ھاژانى بىرو رازانى بىرگە بى، وە بو
نشاندانىكى باشتى ئەو ولامە دەلىلن:

۱- ھونەرەكانى دىكە، وەكو وئىنەگەرى، پەيكەرە سازى، نە ققاشى
مىعمارى وە بە تىكرابى ئەوانەى پىيان دەكوترى "صنايع مستظرفه"
عاتىفە و خەيال تاشىن يان تىدايە / بەلام بە ووتار نىن /

۲- مئىژو ((يانى گىرپانەوئەى بە سەرھاتى پاربدو، بو پەند
لئوھرگرتنى داھاتوھكان)) كوتن ووتارى تىدايە بەلام خەيال تاشىنى
تىدا نىە .

۳- زانستىھكان وەكو فىزىك، شىمى، حىساب، ھەندەسە،
عاتىفە يان تىدا نىە ((دودو دەبىتە چوار)) .

بە كورتى لە ھونەردا كوتن نىە، وە لە مئىژودا خەيال تاشىن
نىە، وە لە زانستىھكانى تاقىكارىدا، عاتىفە نىە وە لئە شىعرو
ئەدەبىيات دا ھەر سىكىان ھەن وە شىعر وتارىكى ھونراوئە كە
ئاوتتەى خەيال تاشىن وعاتىفە بى .

ب: شىعر چ كەلكىك يان چ زىاننىكى ھەئە؟ ولامى ئەو
پرسىارەش، ئەوئە كە شىعر ھەست و خوست و تىن و گورمىكە كە
وەكو ھەمو شعورو دەستەلاتەكانى دىكە بوئە بە ئادەمىزاد
بە خشاوئە ھەتا لە رىگائى سەرکەوت و بە ختەوئەرىدا وە كار بخىرى

وه باشترين كهلكى ليوهر بگيرى، وه بهلام زور جارن ئينسانه بهد
 فهر و دو مورهان، ئهوتين و گورمه به تهووزمه له ريگاي كلولى
 و چاره رهشى ورى لى ون كردنى خهلكيدا وه كار ده خهن،
 وه زور دور نهروين ههر وهكو گورم و تينى ((ديناميت)) كه
 خوداي ميهرهبان له دلى ((الفردنوبل)) ي خست، ههتا بسو
 ته قينهوى شاخهكانى سهر ريگاكان وه ههلهتهكاندى كانگاي بهرده
 مه عدهنيهكان وه كار بخرى وه له ئاكامدا كارگه ره رهنج كيشهكان له
 ئارهق رشتن و رهش و شين بونهوه رزگار بن و رهورهوهى ژيانىكى
 بى مهراق له ئاسوى ئاواتى چين و تويزى ئارهق ريزهكاندا
 وه دهر كهوى كه چى - به داخهوه - هينديك له قوله فيتتهكانى رزگار
 هاتن، نه تنيا ئهوه هيزو گورمهيان له ريگاي حساندن - هوه ي
 ئينسانه شهكهتهكان تلاساند، بهلكو له سونگه ي دروست كردنى بومبا
 له هيزى ديناميت، چها شارو گونديان كاول و كلئيس كرد، و
 هزاران جهماوهرى ئارهق ريز و زه همه تكيشان قهلت و پهلت و
 سه قهت و كهرو و پروكاس و كوپرو مال ويران و رهبنه مال كرد !
 وه به برواي من گورم و تينى شيعر بو خوش كردن و ريك
 و پيك كردنى ريگاي سهر بهرزى و بهختهوهرى و پهپاندنى قورت و
 تهگههري ريگاي ژيان، وه ههر وا بو بومباران كردنى بيرو بروا
 بهرزهكان و روخاندنى خانوى ئاوهداني هيو و هوميدهكان، وه
 ههلهتهكاندى پرده بازى گهيشتن به ئامانجهكانى ئينسانى، ههرگيز
 له گورم و تينى ((ديناميت)) شوينهوارى كه متر نيه .
 كه وا بو، گورم و تينى شيعر - وهكو ههمو گورم و تينى ديكه -
 دهرهست و به تيكرايى نه زيانباره / نه به كهلكه، بهلكو بهسته بهويه

که ئەو هیزو گورمه له چ رینگایه کدا وه بوچ ئامانجیک وه کار
ده خری دا خوا بو سازکردن یان بو تیکدان یان بو سهرقالی و
کهیف و خوش رابواردن وهری ده خری ئەو دەمی ده توانین بلیین
که ئەو شیعرانه به کهلکن یان زیانبارن یان خونساو بی خاسیه تن .
وه بو رۆن بونه وهیهکی زورتری ئەو مهبهسته پیویسته به شه
جورا و جورهکانی شیعر و ئەدهب چاویکیان رپخشینین .

یه کهم بهشی حماسی و غیرت بزوینی، وهکو شانامه ی فیرده -
وسی له ئیران، و هونراوهی ((ایلید)) ی هومیر به زمانی
یونانی - سهده ی ههشتومی بهر له میلاد .

دوههم بهشی غنائی یانی ئەو شیعرانه ی که شاعیریک
ههست و خوستی تایبتهت به خوی له رهنگی ده برپینی خوشهویستی
ئهویندارانه یان تالی و ناخوشی پیری و زور هانی و مردنی
خوشهویستان بهو شیعرانه وه درده خا وهکو زوربهی قهسیده و
غزلهکان .

سپههم شیعری شانویی (نمایشی) که روداویکی به راستی یان
داتاشراو، لهو چهشنه شیعرانه دا وه بهر چاو ده خری وه ئورویاییه
کان بهو چهشنه شیعرانه دهلین ((رومانیک)) وه به سی بهشی
" تراژدی " : کارهسات نامه و " کمدی " : پیکهین نامه و " درام " : تیکهل ،
بهش دهگری که نمونه ی هه موان له زمانی کوردیدا ههیه .
چوارم شیعری شوانانه که بهو شیعرانه دهلین دیمه نه
جورا و جورهکانی سورشت له ههوا و له زهوی وه له چوار وه رزی سالد
وه بهر چاو ده خهن وهکو گورره ی ههور و توقینی کانی و گریانی
ههوا و زهرده ی سهر لکوی روبارهکان و هاره ی ئاو ههلدیروهاژانی

چوم و پاژانی چیمه و دیمه‌کانی دیکه .

پینجوم شیعی فییکاری: "تعلیمی" که ئه شیعرانه زانستی و بیرو بروا و خووخده و رفتار و ئاکاره ناحهزو جوانه‌کان فییری خهلکی ده‌کن .

شه‌شوم: شیعی به‌ره‌کانی: "مقاومت یا مُتَعَدِّد" که ئه شه‌شنه شیعرانه له ریگی به‌ره‌کانی ده‌گهل رفتار و ئاکاری دزیو به کار ده‌بردین: ((شعر مقاومت اخلاقی)) وه‌کو شیعره‌کانی ((پروین اعتصامی)) و شیعره‌کانی ((بوستان سعدی)) یان له ریگی به‌ره‌کانی ده‌گهل دم و ده‌زگای سته‌مگه‌ران وه مارزه‌کانی پوژگار وه کار بخرین: ((شعر مقاومت سیاسی)) ئه شه‌شنه شیعرانه ته‌مه‌نیان له دو سه‌د سال پتر نیه وه ((ولتر ، ویکتور هوگو ، مایاکوفسکی و ژان پل سارتر)) له ولاته روژاوا‌ییه‌کان وه له ولاتی خوشمان ((میرزاده عشقی ، ده‌خدا ، مَلِك الشعراى بهار ، اَدِيْبُ المَمَالِك ، شرف‌الدین حسینی (نسیم شمال) و فرخی یزدی)) و زوربه‌ی شیعره‌کانی خوا لیخوش بوو ماموستا هه‌زار و هیمن و هه‌ر وه‌ها زوربه‌ی شیعره‌کانی ماموستا خالد خسامی بناغه‌دانهری ئه شه‌شنه شیعرانه بون .

هه‌توم: دنیا به فشه پابواردن ((شعر پوچ گرائی)) وه‌کو زوربه‌ی چوار خسته‌کیه‌کانی خه‌یام وه پاده‌یه‌ک له شیعره‌کانی "حافظ" جهان و کار جهان جمله هیچ دره‌یج است - هزار بار من این نکته را کرده‌ام تحقیق" (نقل از نقد ادبی صفحه ۹ و ۵) پیوسته لیره‌دا ئه مه‌به‌سته‌ش ده‌ست نیشان بکه‌ین که به پیی توژینه‌وه‌ی چه‌ند زانای سه‌ر ده‌رچو، وه‌کو (عَلَّامَه مُحِیْطُ طِبَّاءِ طَبَّائِی) ئه چوار خسته‌کیانه ئی شاعیرین که نیوی ((علی)) وه شوهرتی ((خیام)) وه

خه‌لکی خوراسان بوه وه ئەو پسیپوری به نیو بانگ و ریازی زان که نیوی ((عمر)) بوه و شورەتی ((خیامی)) بوه و خه‌لکی ((نیشابور)) بوه فری بهو چوار خشته‌کیانهوه نه‌بوه .

نقل از ((فلسفه آفرینش صفحه ۷۷)) عبدالله نصری انتشارات دانشگاه علامه طباطبائی .

هه‌شتوم: شیعی جاپزی و درد و نگی ((بدبینی)) ئەو شیعرانهی که په‌یامه‌که‌یان ئەهویه هه‌مو دنیا له بهر چاوی خه‌لکی بخهن و ژین به ژان دانی و دنیا به زیندان و وا نیشان دهن که بپرا بپرا خیر به نیو چاوانی ئەو دنیا‌یهوه نیه و کهم تا زور خوشی له دهستی هه‌لناوهری نمونهی ئەو چه‌شنه شاعیر و ئەدیانه ((ابوالعلی مَعْرِي، شوپنهاور، کافکا، آلبرکامو و صادق هدایت)) ئەو جار ده‌گه‌رپینهوه سهر بناوانی باسه‌که‌مان و ده‌لین :

یه‌که‌م شیعی "مقاومت چ اخلاقی چ سیاسی" به پراستی شیعی چاکن وه له راده به دهر به که‌ک و به قازانجن و "علاالدین سجادی" له میژوی ئەده‌بی کورد لاپه‌ره‌ی ۲۱ دا ده‌لی ((ههر بزوتنه‌وه‌یه‌کی کومه‌لایه‌تی / و سیاسی بی‌گومان له هاژانی بیرگه / و ئاژاوه‌ی بیره‌وه / سهر چاوه‌ی گرتوه / و ئەو هاژان و ئاژاوه‌ش ، یه‌که‌م جار / له سهر زمانی شاعیر و له سهر نوکی قه‌له‌می نوسهرانن دوه‌هم: شیعی دنیا به فشه‌گرتن ((پوچ گرائی)) وه ههر وا ،

شیعی درد و نگی ((بدبینی)) یه‌گجار زیانبارن وه خه‌لکی گیژ و کاس و ور ده‌که‌ن و ره‌وره‌وه‌ی پیشکه‌وتی گهلانی جیهان خاود ده‌که‌نه‌وه بریا ئەو چه‌شنه شیعرانه یاساغ بانایه یان ههر نه‌بانایه .

سیه‌هم شیعی شوانانه، و شیعی ((غنایی)) و زوره‌ی شیعی

"نمایشی" تهنیا بۆ سهرقالی و تیپهرکردنی وهخت و رابواردنن/وه
 بهو هویه نه قازانجیان ههیه نه زیان بهلکو خونسا و بیخاسیهتن
 چواروم: شیعرى فیركارى و شیعرى حماسى به پیی
 په یامهکانیان قازانج و زهرهریان وه دهر دهکهوی و بهسته بهوهیه
 کـــه ئهـــو شیعرانه چ بیرو پروا و ئاکارهیهک فییری
 خهلکی دهکن و غیرهتی خهلکی بۆ چ کاریکی د، بزویینن؟ ئهگهر
 ئهو شیعرانه بیرو پروای دروست و خودا پهسهند/وپه یامی کردارو
 ئاکاره ی چاک راگهیهنن وه خهلکی بۆ گهیشتن به مافه رهواکانیان
 راپهڕینن/ و خوینی غیرهت له شاره گهکانیاندا وه کول بیینن، وه
 لافاوی شورش له دلهکاندا ههلهستینن و خهلکی به ئاواته
 خودا پهسند هکانیان بگهیهنن، بیگومان شیعرى چاکن و کوتنیان
 و له بهر کردنیان و خویندنهوهیان سهرتاپا قازانجه.
 بهلام ئهگهر بیرو پروای پوچهل و چهپا و چیر راگهیهنن وه
 دهرسى فیزو ههوا و خو ههله مساندن/ دا بدن وه غرور و له خو
 بایی بون و خو په رستی وه باو بخهن و به کردار و ئاکاره /،
 زور نزم بن و به قسه و چاوو راو خویمان وه سهروى مانگ و
 رۆژ و ئهستیرهکان خهن، ئهو چهشنه شیعرانه ههر وهکو کوتنیان
 زیانی زوره له بهر کردن و خویندنهوهشیان یهگجار زیان باره.
 دهگهله سهرینجدان لهو مه بهستانه زور به جوانی وه دهر
 دهکهوی/ که له نیو ههر کومه لیکدا ئهو کهسانه ی دم راستن و
 دهسته لاتیکیان ههیه و خهلهک گوی بۆ قسهکانیان را دهگری نابی
 سهبارت به شیعر خویمان بی ته فاوت نشان بدن/ و نابی
 بلین به مه چی ههر کهس ههر چهشنه شیعریکی دهلیان

دهیخوینیتتهوه/ بهلکو دهبق شاعیرهکان بو کوتن و خویندنهوهی ئەو
 شاعرانه هان دەن/ که خهلکی بهره و چاکی و پاکی و بیسـ
 پروناکی و خودا په‌رستی و ئینسان دوستی و پیاوهتی و ئازایه‌تی و
 بهر به‌ره‌کانی ده‌گه‌ل ستم و زۆره ملی راپیچه‌ک بدەن و کار و
 پیشه و زانسق و پیاوهتی و ئازایه‌تی له بهر چاوی خه‌لک
 شیرین‌تر بکه‌ن و کوتن و خویندنهوهی ئەو شاعرانه له تهرکه‌ن
 یا ساغ بکه‌ن که خه‌لکی بهره و س‌ری و سه‌هه‌نده‌یی و ب‌ی ئاگایی
 و خو‌په‌رستی و پوکی و گه‌ده په‌روه‌ری و گه‌نده‌لی و پوچه‌لی و
 خوازه لۆکی راپیچه‌ک ده‌ده‌ن/ یان خه‌لکی بهره و زه‌به‌لا‌ح‌سی و
 زه‌نگۆلی و کوشمه‌ بون/ و ئەژنۆ له باوه‌ش گرتن و ئاخ هه‌لک‌یشان
 و توره بون له عه‌رز و عاسمان راده‌ک‌یشن .

سه‌د هه‌زار په‌حمه‌تی خودا له گلکۆی ئیمامی عومه‌ر(رض)
 که هه‌ر دک لای گورمی شاعر و شاعیری له بهر چاو گرت-وه
 هه‌ر له‌و کاته‌دا که گه‌نج و لاوه‌کانی بو له بهر کردنی شاعر
 هان ده‌دا، وه بو‌خوی له کۆری شاعیره‌کاندا هاوبه‌شی ده‌کرد،
 وه شاعیره‌کانی خه‌لات ده‌کرد وه موچه و به‌راتی بو ده‌برینه‌وه،
 هه‌ر له‌و کاته‌شدا هه‌ر شاعیریکی ته‌وس و پلاری به‌هاو‌یشتبـا
 پیاویکی، یان به‌ژن و کچ و خوشکی خه‌لکی هه‌لکوتبا، یان تاریفی
 له مه‌ی و پیاله و مه‌گی‌ز بکردبا، یان به‌سه‌ر دار و قۆله‌میرانی
 هه‌لکوتبا، قامچی عومه‌ر تا له سیوی له خه‌ودینا، وه بو کوتنی ئەو
 مه‌به‌ستانه بر و بیانوی له هیچ که‌س قبول نه‌ده‌کرد .

ج : شیعری قه‌دیم و شیعری تازه‌ش ته‌وفیریان له‌وه دایه‌که
 وه‌کو کوتمان شیعری قه‌دیم بیان شاعر عروضی له سه‌ر سی کوچک

بهنده، وه شیعی تازەش کوچکی یه‌که‌م و دوهه‌می له بن دایه
 وه له کوچکی سییه‌میش (که بریتیه له قالب و کیش و هاوده‌گی
 جه‌مه‌ری قالبه‌کان یانی قافیه) شیعی تازە ته‌نیا کیشی هه‌یه
 و قالبه‌کان به قه‌د یه‌کتر نین و جه‌مه‌ره‌کانیش پووست نیه
 هاوده‌نگ بن . وه ئەو چه‌شنه شیعرانه دو هه‌زار سال له مه‌و
 به‌ر، له نیو یونانیه‌کاندا هه‌بوه، وه (أرسطو) له مه‌به‌ستی قیاسدا
 باسیکردوه، وه هه‌زار و چه‌ند سه‌د ساله که عیلمی مه‌نتیق
 هیندراوه‌ته ئاسیاوه له هه‌مو وولاته مسولمانه‌کان دا . شیعر له
 مه‌به‌ستی قیاس بو ئەو مه‌به‌سته خه‌یالیو و دل‌کرانه به کاره‌یندراوه،
 وه له کورد هواریش دا پتر له هه‌زار ساله که ئەو چه‌شنه شیعره
 (ته‌نانه‌ت ده‌گه‌ل کیشی خو‌مالی) له به‌یت و باوه‌کاندا هه‌بوه،
 وه ده‌گه‌ل سه‌رینجدان لهو مه‌به‌ستانه به جوانی پرون د ده‌بیته‌وه،
 که ئەو چه‌شنه شیعره له هه‌مو باریکه‌وه له زمانی فارسیدا
 تازیه و له زمانی کوردیشدا ته‌نیا کیشه‌که‌ی خو‌مالی نیه وه
 فه‌ره‌نگیه، که چی ده‌گه‌ل ئەو هه‌مو حالانه، له دوا‌ی هه‌لبون و
 کوژانه‌وه‌ی بلیسه‌ی شه‌ره‌کانی یه‌که‌م و دوهه‌می جیهانی وه شه‌قانی
 بیر و پروا و بیرگه‌کان، له نه‌کاو دانانی ئەو چه‌شنه شیعره
 به کیشیکی فه‌ره‌نگی و به نیوی شیعی تازە! له ئیران و عیراقد
 به پاده‌یه‌ک وه بره‌و که وت، وه هه‌را و هه‌نگامه‌یه‌کی په‌یدا کرد، که
 له گژ شیعی کون پ‌اچو، وه به‌ر سینگه‌ی لی برپوه، وه له‌وانه بر
 ئەگه‌ر لیکیان نه‌کرد بانایه‌وه شیعی تازە، شیعی کونی وها له
 عه‌رزیدا بایه که قه‌ت قه‌ت هه‌لنه‌ستیه‌وه! وه وه‌کو مه‌شه‌وریه‌ پ‌یشه‌نگی
 داهینانی شیعی تازە، له عیراقد (شیخ نوری شیخ صالح، و گوران

و شیرکو بیکهس) و له ئیرانیشدا (له زمانی فارسیدا نیما یوشیج ، و -
نادر نادریور، و سهراب سپهری و احمد شاملو و له زمانی کوردیشدا
سواره، ئیلخانی زاده) بوه، و لایه نگرانی ئهو چهشنه شیعرهش ، له
ئیران و له عیراقددا ئهوهنده زورن که له بهژمارده نایهن و له
دوای نیشاندانی چهند وینه لهو شیعره تازانه، ئیمهش بیرو
پروای خوومان له بابته شیعی تازه و شیعی قه دیم دهرده پیرین
وینهی (۱) له عبدالله پهشیو

منالیهکان!

ئهی برسیه ژین تالیهکان

له سهر سنگه

نهو تاویه کهی ، بابا گور گور

نزیك تاگگی

سهره و ژوری زیزینی گور

کلکویه کی بچکو له دی

لیی نوسرا بوو

ئا لیره دا

منالیکی چاو گهشی کورد

له برسا مرد!

وینهی (۲) له شیرکو بیکهس

« خهو »

له بازاردا

کولیرهیه که وه نهوزی داو

له کوپانه کهی بلهی جهمالدا

خهوی لیکهوت

ده خهوی خووی دی بوتهوه :

به ههویرو

به زور بو (میر) ئەیکه نهوه !

ئهو ساتهی ویستیان پیوهی دهن

گریا وله ترسا دا چلهکی !

(بله) هاتهوه و کولییره گریاوه که

چاوی سپری و بووی پیکهنی

ووتی : ئوخهی،

تو ئە مخوویتو

خهوه کهیشم نایه ته دی !

* * *

دیاره لایهنگرانی شیعی تازە بویان ههیه که بلین : شاعیرانی
شیعی کون چونکه بو کاره کهیان سهنگو و تهرازو داد هنین و قسه به
گهرم و به مسقال دهکن وه قالبی قسهکانیان خشت دهکن وه
جهمسهری پرگهکانیان هاودهنگو و هاوپرهنگ دهکن، ههرگیز فریای
ههست و خوست و دیتن و بیستن و بیرتاشین ناکه ون وه ئەگهر به
چلۆنکایش فریای بیر و پروایهکی دلگر بکه ون، دهر بهست بون
به کیش و قالب و جهمسهر، ئەوهنده قور قور و چکهی. ئەهو شیعه
بهسته زمانه ریک دهکوشی، که ئەگهر نهش خنکی به حالود و بهلا
زریکهی چرژانی ئەو بیرو پروایه به گووی خهلکی دهگهیهنی.
وه بهلام شاعیرانی شیعی تازە چونکه ئەو ریس و گوريسانه
دهست و پیی بیری نه بهستون، سه ره پای ئەوه که دهتوانن تهواوی

هیزی بیرگهی خوْیان، له ههست و خوست و بیر تاشیندا وه کار
بخهن دهش توانن بیر و پرواکانی خوْیان، له دهروازهیهکی ئازاد
وههراودا به ساگیووبه تهواوی بیان خهنه مالی دلّهکانهوه.
وه بهلام لایهنگرانی شیعی قه‌دیمیش بوْیان ههیه که بلین :
((ئهو وتاره کورتوو دریز و پس و پز و بلاوو بی قالب و
بی جه‌مه‌رانه، ناکری هه شیعر بن) تا دهگا بهوهی که شیعیکی
تازه بن) چونکه وشه شیعر ئه‌وه‌تا ههیه، له زمانی ئه‌ده‌بی
دا (نهک مه‌نتیق و بهیت و باو) هه له وتاری پیکو و پیکو بی -
ته‌کولو و له قالب خراو و ئه‌ندازه‌گیراو، له کار کراوه، وه که‌سیکیش
ئاوا وتاریکی پیک و پیک پینخوش نیه (یان له دهستی نایه)
چی بهوه داوه وشه شیعر له ماناکهی خوی لادا، وه بهو
چه‌شنه وتارانه بلی شیعی تازه؟ ! لانی کهم بیان بلی شتیکی
تازه، ئه‌گه‌ر چی ناکری به تازهش دابندرین، چونکه ئهو ووتارانه
له چاو شیعی قه‌دیم ساکارن، وه له سی کوچکی شیعی کون،
کوچکیکیان که‌متره (یان کوچکی قالب و جه‌مه‌ر) وه هه‌مو دنیاش
ده‌زانو که جم و جولی هه‌مو شتی که‌ره و (تکامل) و ته‌واو بونه و
هه‌مو شتی که ساکاریوه بو لای پیچهل پلوجی ده‌روا و هه‌رگیز
ناکری شتی تازه له شتی کون ساکارتر بی مه‌گین وشه (تازه)
ده‌ست کاری بکری و خانوی تی‌کروخاو و ماشینی ئه‌وراق کراو
پیان بکوتری خانویکی تازه و ماشینیکی نوی! ! که وا بو ئهو چه‌شنه
وتارانه (به زمانی ئه‌ده‌بی) هه شیعرن، نه تازهن، وه هه‌ر ئه‌وه‌نده
ده‌کری که بیان بلین شتیکی جوانن وه بیژه‌ری ئهو شته
جوانانه‌ش، هی‌نده‌یان ئاین و ئوین، لی ده‌بیننه‌وه وه له که‌لین و

كه ژيړاندا دميان شارنهوه كه پياوې زور زرينگو و به له د پش د هېڅ
 زور بيريان لې بکاتهوه تا له مهبستو مانا که يان حالې بې . کښې
 ههيه به بې بير کردنه وه يه کي زور له وينه ي ژوماره (۲) بزاني که
 مهبستی شيرکو بېکهس - ههويه که کولپړه ي به سته زمانپش له چنگ
 قولله ميرو سه رمایه دار هاواري دهکا وه خوې به سده قه ي ئينسانه
 زه همه تکيشه کان دهکا؟ ! وه کي يه به بې بير کردنه وه يه کي زور له
 وينه ي ژوماره (۱) بزاني که مهبستی عبدالله په شيو ههويه کهه :
 کورد هکانی عيراق دهگل ههوه له سهر زيړي رهش نوستون ! که
 چي عه فله قيکان نان و دوشيان پي رهوا ناديرن و مندالی
 کورد هکان له پهنا بابه گور گور له برسان دهرمن و نانی نان
 ئاسايش نيه بيخون ! !

د : شيعری سپي وه شهپولي تازهش له دواي شيعری تازه
 داهاتون ، وه له شيعری تازهش ساکارترن چونکه شاعيرانی شيعری
 سپي و شهپولي نوي سهره پای ههوه دهر بهست به کيش و قالب
 و هاودنگی جه مسهر نين ، ههر وا دهر بهست به خيال تاشين و
 بيري باريکو و ناسکيش نين وه به پروای ئيمه ، ههگر جم و جولي
 شيعر ئاوا بهره و دوا بې وه ههر چي ساکارتر و کم ههگرتر بې ،
 به تازه ترين شيعر بژميردري ، (ئيمه نهرين) روژيک دي که بي
 دننگی تازه ترين شيعر دهبي ، وه له وپش تازه تر خهوتن ، و مردن
 له ههمو شيعران تازه تر دهبي ! !

ه : وه بو ولامی ههو پرسيارهش که : ((چاکترين و خراپترين
 شيعر کامهن ؟)) پيوسته بليين که لهو پرسياره دا ، باری هونهري و ،
 باری هه خلاقى شيعر ليک هالا وه ، و بو هه لا واردنی هه دوبارانه

دەبىي بلىيىن: شىعەرى وا ھەيە كە لە باری ھونەرى يەگجار بەرزە
 كە چى لە باری ئە خلاقى زۆر زۆر نزمە وە شىعەرى واش ھەيە
 لە باری ھونەرى لە نيو دايە بەلام لە باری ئە خلاقى يەگجار
 بەرزە چونكە شىعەر ھەر چىبى قسەيە، وە ئەو دو مەبەستانەش
 تەوفىريان زۆرە يەكەم: ((فلان كەس قسە چاك دەكا)) دوھەم: ((فيسار
 كەس قسەي چاك دەكا)) بەو پيە خەيامى خوراسانى لـ
 چوارنپەكانيدا و (فرخى) ئەوى سيستانى نەك ئەوى يەزدى ھا!
 بە راستى قسە چاك دەكەن بەلام قسەي چاك ناكەن وە لـ
 بەرابەردا (اقبال لاھورى) و (مليك الشعراى بەھار) و (فرخى يزدى) و بە
 تايبەت (پروين اعتصامى) بە راستى قسەي چاك دەكەن، وە بەزمانىكى
 ديكە شىعەر بەشايكە لە ھونەر و لينگەي و پينەگەرى و قەلەفەت سازى ،
 (نقاشى و مۇجسەمەسازى) يە وە دەكرى شىعەر و وینە و قەلەفەت لـ
 باری ھونەرى زۆر لە سەر و بن بەلام لە باری پەيام و ئامانجەو
 زۆر نزم بن وەكو ئەو شىعەرانەي كە بە قەرالە مارزەكان ھەلدەـ
 لىن يان خەلكى بۆ مەستى و خو پەرستى و چەپەلى و پەستى
 ھان دەدەن/ و وەكو ئەو و پنانەي / كە چەند ئىنسانىكى وەكو
 كويلە و ديل لە حالەتى كورنوش لە بەرابەرى شاو قەرالىكى ستمەگەر
 دا نیشان دەدەن/ يان و پینە ئىنسانىكى بوشناغ و كوك لە حالەتى
 ھەلقوراندنى گلپنەي مەي و دم و لەوسى تەر و سور وە بەر چاو
 دەخەن كە دەكرى لە باری ھونەرى زۆر لە سەر و بن/ بەلام
 لە باری ئە خلاقى زۆر نزمە

ئىدى بە دوعا ع- احمد يان

۶۸ / ۶ / ۲۱

خواناسی و پارانهوه

ئەهی خوای زهویو هه مو جهوایهک
 گەر تو به دلی نهد هی پهنایه
 ههر کهس که جیهانی پونی دیبی
 ئەینا ئەتو ههر به خووی دهناسی
 تو بیژی بهئاو: مهرود هویستی
 بهم گشته دژوه کوتوته: تیژتیژ
 ههر توی کهد هزانی چیان له دلد
 ریشالی گیا له بن زهوی دا
 کالهک دمچی شیرنایهتی بینی
 ئەو عهرزه کرا ههزار پیشه
 دهی کی یه ئەوهی کهوا بهشیان کا
 توی ئەو کهسه دات ناوه بهلیکی
 کوا دهگری (دژو) گرو له پشکی
 لیوی بهد دان گهزی (گهزیزه)
 ئەهی خوایه چ جوانه کاره کانت
 زیوینه قهلایه دارژاوه
 دندوکی ایدا مهلیک ههلیکی
 ههله دهری له توو گهلایه ناسک
 بو کهس نیه غهیری تو پهنایه ک
 ئەو دل په ره کایه ههله دایه
 ئیدی مهگه ههر نه دیوبدی بی
 ههر چی ههشه ههر له توی دهناسی
 گهر بیژی به بهرد: برود هبیستی
 بهو گشته زمانداره: بیژ بیژ!
 ئەو زیله ههزاره وان له گلد!
 کی زئی بهله ده نیشانی وی دا
 کهکرهش بهری تال و تفتی دینی
 تی دیایه بهشی ههزار ریشه
 تیگرا به بهشی خویان کهشیان کا
 بو ههر بهشه چهن دارو له لیکی
 داوته به (گولیکی) پیی پیشکوی
 لهو ساوه کوتیان (گهزیزه) زیزه
 جیی نه خش و گول و نیگاره کانت!
 دارماله له زیرو زیوی تواوه =
 لیی هاته دهری له پر مهلیکی
 کرم و مهر و میشه ههنگ و ناسک

ئەمپشكەل و ئەوميسك توبەد وىد يش
كە شتىكى دراوه تىكو پىكى
ئەو لەتکە يە بىتە دەر لە بن پى
ئەو سا كە ئەما سەبەب بۆ ژيانى
ئەى خوا يە ئەتۆى عىواى هەموكەس
بەلگەى ئەوە خوا يەكەونە دوانە
پىى هاتە دى ئەو جىهانە رپكە
بگرە لە ئەتۆم و كەكە شانىك
قانونى ئەتۆم و درزەكانى
سىللول و تەتىنى گشتى ئازا
ئەو لىزگە كە پروژە ناوہ روكى
ئەو عەرزە لە دەورى پروژد سوري
واد يارە هەيانە كەين و بەينىك
بەو نەزم و نىزام و ئىش و پىشە
گەر خاوەنى ئەو جىهانە دو بان
هەر ساتى يەكيان شەوى دەهينا
ئەو حوكمى دەكرد بىتە سەرما
ئەو سوري بەراستەدا دەگىپرا
بەو پىق يە دەبا عەتا هەتايە
دەى چۆنە كە ئەو جىهانە گەورە
دەورپكى كە چەند هەزار ياسا
ئەو گشتە لەت و كوت و بە شانە
هەر يەك دە خولى بەلان و بارىك

ئاوريشموو هەنگوينى دەكەن ئىش
تۆ ماوى لە سەر لەپى لەتىكى
ئىستاش بە ژيان هىوا يەكت بى
دەى كى يە هىواى تۆ يە بۆ مانى؟
كەس نا پزى هىراى چونكە ئەتۆى هەس
ياسايەكى رىك و پىك و جوانە
سوران و گەپانى رپك و پىكە
لانا دا لە ئەركەكانى شانىك
چونىتى خولانى پىرزەكانى
بۆ ئىشى هەيانە گشتى ئازا
سور ماوہ كە كى كەرد و يە كوكى؟!
خوى مانگى لە دەورە هەلدە سوري
پوشراوہ لە هيندى بىرو زەينىك
لىم سورە (خودا هەيە و يەكيشە)
دنيا دەبو دەو هەوا و يەك بان
لەو ساتە ئەوى دى پروژى دينا
ئەم پەلپى دەگرت بىتە گەرسا
ئەم ئىشى ئەوى دى وەردە گىپرا
هيج شت بە وجود نەهاتبا يە
هاتۆتە دى گرتويە تى دەورە
داو پتە دلانى عام و خاسا
ياسايەكى داى هينان بە شانە
هەر كامە خەرىكى ئىش و كارىك

پروداوی به نهزم وکات وساتسی
ئەو نهزم و نیزامه داویه شادهی

ئاویندیه ده نوینۆ سیفاتسی
بو (علم) و بو (قدرت) و (اراده) ی

ئەوی خاوەنی ئەوجیها نه پریکه
وا نیوی موحه ممه ده و له خولقا
پروژیک بو هه لات له غاری حیرا
پینه مبهری کشت زه مانه بو ئەو
بی و ئەلفی خهتی دیانهتی تو
(اللّه) و (مُحَمَّد) ن دو ناوی
ریبوارئ له مهککه چوه مه دینه
پیغه مبهری دی که پابراوون
تهنیا هه ر ئەتوی هه تا هه تایه
پاسپارد هی خاته مو جیهانسی
ئەو جوری ده بی به شه ره شه ربی
گشتت به کهلامی خوانیشان دا
پیغه مبهری خوا و خوا نیشانی
بو مۆری خه تم به جایزه ی تو
تا به لگه یه سور و زیند و هه رد هم

بو سه ر که سیکی درود به پریکه
هیچ کهس لهوی گه وره تر نه خولقا
دنیا هه مو پرون ده بوله ریرا
پیغه مبهری گه وره تر نه بو لهو
پیغه مبه ریستی ئەو و خودایه تی تو
لیکیان کا هه چی که دینی ناوی
رفتار و ووتاری بۆمه دینه
بو جیی و زه مانی نیی دراوون
پیغه مبهری دی له دوی تو نایه
پیغه مبهری گشت زهوی و زه مانی
بو خووی و خودا و بو به شه ربی
بی فه رق له نیو سپی و ره شاندا
ئایاتی خودات له سه ر زمانی
قورئانی خودایه مو عجیزه ی تو
پیغه مبهری تو نیشاندا بو جه م

سو به کری سدیق و یاری غارت
هه ر کهس که ئەتو کوتت وه ره ئەو
ئیمانی هه چی ئومه ته لایهک
نابزوی کفه ی قورسی له عه رزی

ها وراز و وه زیری کارو بـ سـ اـ رت
هه یبو ته گه ریک جگه له ر
ئیمانی ئەویش به خرپته تایهک
ئیمانی که کوفری پی ده له رزی

گهر حیكمت و دینی نهو نه بایه مورتهد همهو دینی کرد بو زایه

فاروقی عومهر که هاته لای حهق
دینی نه بی نهو بو ئاشکرای کرد
شمشیری خود ابوکوتهد هس حهق
بهید اغی گه یاند ه (بند) و (جیحون)
(هند) و (خزر) و (مد، یترانه)
بهید اغی عومهر ههوی وه بردان
ئیسلامی گه یاند، هگشت ولاتان
کردی بهری بهرگی له عهد الّهت
پیغهمبهری خوا کوتی : نه گهر با

حەق هیند مقورس بوسوک بو ناحەق
کوشکی ستهمیش که نهو خرای کرد
ته ختان وسهرانی کرد لهق و شەق
یارانی له مهرزی تونسسی بسون
ههر چی هه بو لهو ویشکوته رانه
گشتی خهله ساند له داخ و دوردان
بو به خنه وهری کران قهلا تسان
رایدا له جیهان بهد و به تالّهت
پیغهمبهری دی د با عومهر با

عوسمان کورپی عه فانه بهد و نور
پیغهمبهری خوا کوتی : که عاسمان
قورنانی که نوسیوه به ههشت جی
گهر حوکم و مشوری نهو نه بایه
کوا دیته زومار، وه که مالی

حەق بین و خهتا چهنده لهوی دور
پر بو له حهیا و شهرمی عوسمان
جیی خوی بو که بوئه و بی به ههشت جی
سه د هستی چهپه ل ده که وته کایه
دایناوه له زینی دین سهر و مالی

جوا نسیرکه عه لیبی مورته زایه
نهو د هر کو قه لای خه یبهری تیشکاند
بو بهرزیتی حهق نهو هنده تونی
لهو نیوه شهری به سامر خوفان
پیغهمبهری خواله جی وهد هر کهوت

شمشیری که خوا لهوی ره زایه
ههر وهک سه رعه بد، یود دی پرژاند
د هسکینی هه مو قه لای چه تونسسی
هه ستا بو کوفرله چه سنی توفان
بی ترس که سی له جیی نهوی خهوت

کۆ بی له خهتەر وهها زه لیبی
پهغه مبهری خوا کوتی برامه

بۆ حهق ، ده بی ئه و کهسه عهلی بی
من بچه بههشتی ئه و له لامه

ئه ی خوا به ئه تو خۆت و خود ایت
تۆ عیلم و ئیراده و سه بوریت
پروحمی بکه به و زامی ههنا و م
وه رزی ته مه نم نه چینه در او ه
چا که ش گه لی زۆر بو دای بچینه م
هه ر ئه و پو به سۆزی تا به تاسو
بی توشه و کۆلی خه م له پشته ی
کۆلیکی گران ، شه ویکی تاریک
هیچکس نیه من په نا بهوی به م
ئه و بیکه س و بی د هردم که نیمه
پروحمی بکه به و دله ی شکا و م
پوم کرد هوه د هرکی تو خود ایه
پروحمیکی بکه به بی به شیمان
کویلیکی ئه تو م و تۆش غه فوری
یا ئه و پروکه تۆله که ت بسینه --
وابی که له د و ایشوی ژیانم
پوم بی بگه ریمه وه حوزورت

تۆ قود رهتی بی بهرود و ایست
تۆ ره حمهت و به خشه ری و غه فوریت
به و کۆی ته مه نی به با دراوم
که کره و د پرو دالی لسی پروا وه
تۆ شو یک له عه مه ل وه دست بهینه م
پروژی ته مه نم گه یشته ئاسو
ناگا که شهوی مه رگ گه یشته ی
هه لبونی ته له زم و زییه باریک
د هرکیک نیه من که پولهوی که م
غهیره ز که لیمه ی (خوداره حیمه)
خویناوی دللی له چا و رزا و م
ئه ستو که چی تو م وه کو گه دایه
عه بد یکم و له کرد ه که م په شیمان
یاره ب تۆ به تۆ به لیم ببوری
چی جهز ره به یه به سه رمی بینه
ساتیکی که د هرد ه چی گیانم
هیوام بی به ره حمه تی و وفورت

مه هاباد - خه زه لوهری ۱۳۶۸

۲- پیری جل شپ (پهستیسماری خومالی !)

له پریا زیکې دیم پیریکی جل شپ
 به باړن بهفری پیری کهوتبوه پوری
 کهر هسیسه له د هوری چاوه کانی
 کز و بی شوق ببو فانوسی گیانی
 کوژا بووه لهوی ، کوانوی هومیدی
 هه مو نازای ترازابون له جیی خوی
 د هگهل ژین زیر ببون لیکنتره له پزدا
 هه لیکیشا هه ناسیکی ، له ناکاو
 د لم سوتا به ساردی هه وهه ناسهی
 کوتم مامه : خهمی جوانیته پو یوه
 هه لیکیشا هه ناسیکی د ریژتر
 زمانیکی وه بهر د هرکی دلی دا
 کوتی : نا گیانه خهم بو وانه ناخوم
 که دین د هس پرون هه وانه بلقی ئا ون
 به لام ، هه سرهت د ه خوم بو پره نجه پرویم
 هه من ئیستا که پیرو کهوتسو په و توم
 نه ما میک بوم له باغچه ی ژینی گهل دا
 کوپیک بوم من بهد هست وقه مچوبازو

به تال گیر فانه کهی ، هه ماد لسی پر
 وه بن کهوتون ، مه گین لوتکه و ته په ی چر
 له قامیشی مژولی کهوتبون کپر
 لهوه ی بو ههر کوژا باوه کوتوپپر
 د ه قرچا هه دلی بی ئاگر و گر
 له چاوه هوش رگوی ، سیس و که زوور
 به گزیه کدا د ه چون له ممشت وله مپر
 د ه بو سارد بی هه لای نیودلی سر
 سه رم خسته سه ری بی فیل و بی فر
 به تالی باغه له کرد و یته دل پر
 پروانی من ، به دوشیشلوقی دل بر
 خه ریژه ی کرد به لوسا و که خزی دور
 جه مال و مال هه یانه هه قرو فر
 نه قارون مانه یوسف مانه دل کپر
 له نیو ته توری سیلانه و جه رگ بر
 هه ناسه ساردی سه رچاوه ی دلی سر
 هه وین ئا ورینگی قه لیبیکی ته و بر
 له سه ر هه و خاکه پاکه شه رکه ر و در

جھیلک بوم کہ بولوی چا و کانم
 قہواریکم مہبووہک بولڈ زیری
 دلے ئاورین و چاوی تیژو ئازام
 پلہ و پایہ و ہہ چی کوشکیکی بہرزہ
 عیوام وا بوخہ سارنیہ ہہرچی دہیکنا
 اہد وای ئہنجاسی ہہرچی پیم سپیرا
 بہلام داخی گرانم رنجہ رو بوم
 حہواشیان دامہ پشت شاری دہلیق پیر
 بہ بیعاریش لہوی من داد ہنیشم
 ئەمەک ہیچ ، بوجی ہیند ہملی بیزار
 دہلیق خزمەت بہ گہل کا یہ وقومارہ
 قہلہ مند ارہ بم ، بیژی ، کہ لاوان
 چہنہی سی ہیزی نوبہی دا بہ چاوی
 خوناوکەہی چا وەکانی ہاتہ خواری
 وەرن لاوانی روشن بیر بیینن
 کہ زوریک مام و بابی خو وولاتی
 دہ جاد ہی پاپہرن لا بہن لہسہ حنہ
 ئەگەر کیشہش لہسہرد یلی وئہسیری
 تو خوا بہس کہن لہباسی ئیسم و بیسم

نمونیک بون لہ ئا ورگی پرا و پیر
 لہ پی با بولہ کہم سینگی زہوی در
 وەلام نابون لہ خزمەت دا وە کوزر
 بہشیک رنجیکی خوم لیکرد ہنیو پیر
 لہ بہرچاویانہ ئہرکی زور کہ مو بر
 بہ ریز دہ مکہن لہ ژین پوشتہ و خروید
 لہ د وای خزمەت بہ تال گیرفان و دل
 قوزازہ کونہ ماشینی شق و شر
 بہوان بوی من دہ بوی بجمہ کہز و چر
 د رنک ہاتوم کہم چا کرد شو و ور
 قوماریکہ دہلیق ہینا ویتی فر
 بہلام دادین لہ شاری ژین دہ لین
 کہ بگری بو کونن ری ییہکی سہر بر
 قوزاوی بہفری گویلانہی چہمو خیر
 لہ جو غزی کویلہ بازی سہخت و سا
 چلون نوقمن لہ ئیستیساری خوین
 ہژینی خوینی ئینسان و سہری فر
 جہفہزگہ و گوترہ یہوتہ خمیننود م بر
 بہنہ شیعری چہپوہا ویشتنی فر

مہاباد - خاکہ لیوہی ۱۳۵۲

۳- پهندی دو بهرگی !

له پر دو کس توشیان هاتن
 د هیهکانیان زور زو چهك كرد
 خزمان له دهورهیان مالان
 همو، وه بهر پرسیار خران
 خو وان د بون ئیوه د بون))
 سهری هیئا دهری کوتی :
 ئیمه د بوین همو یهك یهك)
 گشت خاوهنی ههست وویستن
 هیئده نازا و مهرد و رهندین
 رو خوشن، یا لیکتر مۆنن
 بیتو دهگهل یهکتر نهبن
 دهتان کهنه تۆزی ههردان
 بِحَبْلِ اللّٰهِ)) بگرن همو
 به یهك گرتن پرزگار دهن

دهکس، به پریهکدا هاتن
 ئهو دو کسه، ههلمهتیان برد
 به پوتی هاتنهوه مالان
 وه بهر تیر و تانه دران
 ((بو چی ئیوه تهسلیم د بون
 یهکیان له بن نه دامهتی
)) ئهوان دو بون ههردویان یهك
 ئهی هۆزی من ! لیم بیستن
 ههرگیز مهلیین : ئیمه چندین
 بیژن : دهگهل یهکتر چۆنن
 ههزار مهردی بی وینه بن
 پال پیک د هه من چند نامهردان
 خوا فهرمویه : ((اِعْتَصِمُوا
 پهیمانی خوا ، بلاو مهبن

قوزلو- به فرانباری ۱۳۴۱

۴- منومنائی باب خنکاو!

پوژ به غهرینی قینی میرغزه بی
د هسیکرده گوزین ولسی قرمان
خوی کوتاژیر نیقابی ههوری په ش
لیوی ده بووه له چاوی پولوی گهش

ماته ماتوله پرد هسی پیکرد
رژنه تیریکی پر به پیستی زهوی
تیره بارانی عهرزی بهسته زمان
به ههراوی زهوی ههتا عاسمان

چهشنه تیریکی پاشی ئهنگاوتن
بهلگو هیزیان ده کهونهوه یهک
نامریتو وله کار ناویستی
تا که لافاوی خوینی سورهمستی

تا وهکو ههژدیها بگرمینی
له قهبرغهی ههراوی خوی هاوی
کهف بچینی و سهری له کهندی دا
ههر کهسیکی بویری خوی لید ا

پیره پیاویکی روتی بی ئهنواش
پیره داریکی گوئی چه می هاژا
ههلده له رزی له ئهو بهری چوما
تهرمی خوی چاود هکاله نیوگوما

چوکی فیزیو پستی کور بووهی
کوله گهنمیکی بردوه بیهارپی
بی بهشی و پیری باری قورسیتی
نهکو مندالی قرکا برسیتی

جاره‌کەي دى كه‌زۆرى پيوه خرا
مالى چۆل و به‌تال و بى پۆزى
هه‌يزى برسيتى هه‌لمه‌تى بردبو
ده‌نگى زاق و زروق پىرى كرده‌بو

گورگى قاتى له كوزه‌كەي دابو
تاق و جوت كه‌وتبوندى نيوحه‌وشه
گه‌ر نه‌گه‌يباوه فهورى بۆلايان
چه‌شنى فرميسكه‌كانى گونايان

ده‌نگى سنده‌اله‌كانى له بنانگووى
ئاخري به‌وه‌مو كۆله قورسانه
هه‌ره‌شه‌ي چۆمه‌كه‌ش كه ده‌يترساند
ئاورى جه‌رگ دايجرساند

خۆي زه‌مل چۆمى هه‌زاونا
بينه قاقه‌ي نه‌بى نه‌باوه
كه‌وته ژير لىرى ئاوى ئينسان خور
زو ئه‌وئيش كه‌وته چنگسى زور

هه‌ر ئه‌وه‌ي توانى جار جار
داخوا دواى وى مناله‌برسيكان
سيله‌يى چاو بداته ئاوايى
چيان به‌ سه‌ر بى به‌ گيانى ساوايى

شلبه‌يه‌ك هاتو چاوى پى لىكنا
وه‌ك كه‌ف و كۆل خرايه سه‌ر ئاوا
چاوه دىرى ئه‌وه‌يشى چو داماو
توكه سه‌ر شه‌لالى ئاوى قور او

ده‌ز به‌ جىش پۆز له ژيرنيقايى ره‌ش
هه‌مو ئاسۆش ده‌كه‌ونه زه‌رده خه‌نه
هاته ده‌ر ولاتى خسته‌وه ساو
ئهوئى ده‌گرى من و منالى باب خنكاو

بۆ كۆزى شامو ميوه‌ داراكان
من و توش بۆ منالى بى به‌شه‌كان
چه‌نده زۆرن ئه‌وانى واده‌گرين
كۆزى شينيكى گه‌رمى بۆده‌گرين

شيخنالى ، خاكه‌ليوه‌ي ۱۳۴۶

نه خوشیکی وه‌کو له‌رزو ته‌بی بی
 ته‌بیب، پیی کوت: چته‌ها واری کویتته
 کوتی: توچیتته؟ چت د اوه‌له‌وانه؟
 ئەمن‌ها توم‌به‌یه‌ک شهره‌ت س‌رم‌که‌ی
 که‌ئیدی نه‌ست، نه‌که‌م‌ئیشی نه‌خوشی
 ته‌بیب زه‌رد یکی‌گرت له‌م‌خه‌ونه خوشه
 وه‌ها بیرگه‌ی به‌سه‌ریه‌کدا پرماوه
 ته‌بیب ناچار ب‌گوشیه‌که‌ی وه‌لانی
 کوتی: ئاغا ئەتو وادیاره‌کالی
 هه‌مو‌ها واری ئیشی د‌ه‌رده‌داری
 که‌هه‌ر ئازایه‌زامد! رو نه‌خوش‌بو
 وه‌فریام بی‌ن‌به‌د‌هرمان، ماریجه‌م‌که‌ن
 د‌ه‌گه‌رس‌پرکه‌ی به‌د‌هن‌ئازانه‌که‌ن‌ژان
 له‌ئازای‌زا، میرو مه‌خف‌ونه‌هانی
 وه‌کو‌هیند‌یک به‌م‌خه‌مد‌لیان که‌د‌ئیشی
 له‌باتو، ژانی دل‌پ‌رایان په‌رینگی
 دل‌نارازی‌پ‌رازی که‌ن به‌خوشی
 په‌ناد‌ینن وه‌به‌ر س‌وراوی هوش‌بر

هه‌لینگی‌دا به‌غار ب‌ولای ته‌بیبی
 ئەوه‌ی د‌ئیشی سه‌ره‌یا چا و‌گویتته
 که‌گویم‌ها واری ه‌کاله‌وئیش و‌ژانه
 وه‌هنا بی‌ه‌ه‌ست و‌بی‌ئاگا و‌پر‌م‌که‌ی
 ژیان بی‌ژان و‌د‌ارسال بی‌له‌خوشی
 به‌د‌هن‌ه‌یچ، د‌یاره‌روحیشی نه‌خوشه
 که‌ئاداری له‌سه‌رپادار نه‌ماوه
 بو‌ماریجه‌ی وه‌کار بی‌نی زمانگی
 هه‌له‌وه‌ه‌رزه‌وله‌حیکمه‌ت بی‌ه‌والی
 نمونیکن له‌پ‌ه‌حمی کرد‌گاری
 زمانی ژانی ئیژی: ب‌م‌گه‌نی‌زو
 نه‌من، خوتان له‌س‌رد‌نتان نه‌جات‌ده‌ن
 به‌قورب‌یگری د‌ه‌می‌ها واری ه‌اژان
 هه‌م‌وی د‌ه‌رزن به‌بی‌وه‌ی تو‌ب‌زانی
 خه‌می د‌وا که‌وتنی، بی‌چونه‌پ‌ئیشی
 مو‌عه‌م‌مای‌چه‌وتی ژینیا نی‌ه‌لینگی
 له‌بن‌بینن خه‌م‌وزاله‌ی نه‌خوشی
 ئەوه‌ند‌خویان د‌ه‌که‌ن‌مه‌ست و‌س‌ر‌و‌ر

نه بیستند هر دی دل هر گیزنه خون خه
 به وان چی ماف وجهن پیشیل کرابی
 به وان چی نیحتیکا روسوت و بهرتیل
 به وان چی بیرو پروا کانی پوچه ل
 چ د هر به ستیانه پؤلی گهنج ولا وان
 له جیی هه لبونی شه معی عیلموزانین
 گزی مو عتادی با بهر بیته کوزی
 چ د هر به ستن که لوپچیکه هستی ناپاک
 ئەوان مهستن چ د هر به ستن بوپرن
 نهزیم اما ریجهی ده ردان سرنیه
 به تاییهت ئیمه واکه وتوینه پروژیک
 هه موکوشش بو ئاگایی و بون هر که
 سرنی وهک ژه هر هه هر چند هکه میس بی
 له سوژی ژین ئەگه ر غافل بی ساتی
 ئەگه رد واکه وتو کویلهش بن جسمه ننهم
 عهد الهم د هر که که ی قوردان رابی
 که چین وتوژی ئاره قریژد هکن دیل
 وه باویان خستوه ئاکاری گهنده ل
 له باتی مه درسه بچنه که لا وان
 به سهریان بی شه وی جه هل ونه زانین
 ئەوهش چش ژین وویتزدان هه لپروزی
 په لا وی که نه که لیک د اوینی زورپاک
 له بهر پرسنی نیدای دل خووه شیرن
 د هر ای د هر د یکی بی ههستی وورنیه
 بو وشیاریه ، تهقالای گشتی توژییک
 ده توش بییری سرنی له و میسکه د هر که
 که ژیری قرد هکا باد هم د همیش بی
 له پرکه وتویه نیو چهند کاره ساتی

مه‌ها باد — خهزه‌لوهری ۱۳۵۶

۶- پروژی ئازادی ولات

پروژی ئازادی به گره هه ره سه ئاسۆ هه لات
دیوی دیلی کهوته لرفه وتیی تهقاند و بوی هه لات
بانگه وازی ری نیجاتی له گهل گهلک پای ئه تون
چونکه خهوتوی پاپه راندن نرکهیی بانگوسه لات
ئاسمان زهرد هم له سه ر لیوه که سور او سور هلیم
پروژی ئازادی د رهوشاوه له بن هه ور و هه لات
ئه هی وولاتم! ئاوه کانت پروهی مهن د ه بزونه وه
خاکه کهت ئیکسیری ژینه هه ره وه کو زیرو ته لات
هه ره به ره وهش بو، پژان دیان خوینی خوین لاهه کان
بویه گیرایان له دهوری سه ره هه مود هرد و به لات
داری ئازادی چ شینی توبه خوینی سوری مه
لا په ری په رتوکی شو ر شگیزی، سه ر پاکی گه لات
وه رنه سهیری ئه وستهم پیشه سیا چاره ی که چون
زه ند هقی چو ساتی دیتی تاوی ئازادی هه لات
بو دزی شه وگارو بن سیپالی رهش حاشا رگه یه
ده ری په ری زور زو که دیتی پروژی ئازادی ولات
داخه کهم د هر چوی له دهستی شورش توله ستین
داخه کهم نه رما به سه ر تا کوخته و کو شکوو قه لات

داخه کم نه کراکه بیته گهوزی داسی جوتیار
یا به چه کوچی پیشه سازان ورد ببقی سهلکی بهلات
هه برؤ چش یا به وه چش توله ناسینین له توؤ
حه یفه خوینی پیسی توؤ پرژیته سه ر خاکی ولات
خاکی یاکی نهو ولاته ی خوینی پونی لاهه کان
لیی رزا تا بارتقای نازادی بکریته خهلات
با پرون نهو کلکه نه فتینانه توویان پاوه بیی
چاره نوسی گهله به گهل بیی بیته دس خوی دسه لات

مه هاباد - ریبه ندانی ۱۳۵۷

۷- پروژیکي که گورگ ومهر پیکهوه ئاوده خونمه !!

بۆ مهوعیزه چاکی کرد بهلادا
 پروژیک دئی نه مینوی سارد وگهرمی
 دهیخونهوه پیکهوه له ئاویک
 زورداروبی زوری ههلهد هگیری
 جاکامه دهگورپینی ههواکهی
 گهر دیتی خهتەر! لهحق دهرسی
 گورگه که درندهیی نهماوه؟
 پهرجی قسهکهی داوه کوتی: بیر
 کس بیژی که ماهیهتی گورا
 دربی، دروبی، گورگ نهویری
 ئهوه وه خته گورگ مه ره له ترسی
 گورگیتی نهماوه خوی بوته مهریک
 ئهورو به برایهتی ده دینتی
 دهرکی ستهم وگزی دهگیری
 بهشیان وهکو یهک له مافی ژین دا
 دهیخونهوه پیکهوه له ئاویک
 خوی خسته قسان که دوی شهوی بو
 زور دوره شهر و له پیشه دابون

بیستومه مهلایه وه عزی دادا
 دواي باسئ کوتی: کتیب دمه رمی
 گورگ ومهری دینه سهر سهراویک
 دهرکی ستهمان به قورد هگیری
 سوفیکی به دل زیند و کوتی دهی
 مهردرد هبی تا گورگ دهر ترسی
 یا ئهوه مه ره ههر مه ره و حهواوه
 پیریکی تری زینده دل و ژیر
 کوا ریگه ده دا گورگ له خورا
 ری ههر ئهوه یه که مهر بویری
 بپرپته مه ران دو چاوی برسی
 ئهوه گورگ نهماو سوراوه گهریک
 ههر ئهوه کهسه د وژمنی بود وینتی
 ئهوه جار هه چی زولمه ههلهد هگیری
 ههر گورگ و مهری له توئوچین دا
 ئهوه کاتهیه دینه سهر سهراویک
 میرزایهکی زیته له ش لهوی بو
 دم خوینده وه من که هوزی ژاپون

تا (موتتھفیقین) گوتیان بکوشین
 شالا وی لهوی بد ری وهکو گورگ
 کاتی که ئەوهی دی هۆزی ژاپون
 وا غەزری که هیرشى بۆد مەردن
 هیند ورگی دپری سەری پرفاندن
 تا (موتتھفیقین) خستە ئامان
 پارانهوه لیی، ئیوه برای مەن
 ئیوهن (موتەمەد دین) وله پیشن
 ئینسانی به راستی ئیوهنو بەس
 فەرمون که تەواوی توژی و جینی
 تیکراله دەرایی ژین وهکو بین
 ئەو جارە مەلاش کهوتەد سوبەرد
 : هاتوه له بههشتی پراکوتەک تا
 لیی دهن کوتەکیک سەری نەرم کەن
 بیستومه دهلین قسه هەزارن ؟
 یا ژینی به کویلهیی و ذهللی !

ئەو چەند مەرهبی زمانه بدوشین
 مل هەلبەرن، هەلدەرن زگـو ورگ
 پییان مەرە بویه له گزی پراچون
 هیندە هی لەت وقەلت و پەت دەکردن
 هیند قاچ و قول و دەسی پەرانەدن
 بۆ بەرگری لەو هیرشە که دامان
 بو پێگهی ژین ئیوه چرای مەن
 دنیایە بەره و عیلم دەکیشن
 ئیوهن بەشەر و پەنای هەمو کەس
 وهک یەکتەری بین له مافی ژینی
 کشت دور له شەر و هەراو برۆبین
 بەو پیتەیه باسە کهی تەواو کرد
 هەر هۆزی به مافی پانەو هەستا
 تادیژی : منیش هەم له سەرم کەن
 لەو گشتە قسەش دیان به کارن
 یا پاپەرە چش له ژینی دیلی

مەهاباد - جۆزەردانی ۱۳۵۶

له بهر بۆ تینی ههستا قاروقینسی
 عه بوسی عا سمان گریانسی تاسو
 زریکه ی پوش بهد مباد و ل وشیان
 که جیی گووه ند بکاته کورگهی شین
 رپی روی میر غوزارانو کپرانسی
 گه لاش زهر د بوله عه یبهت که وته عهرزی
 له گولزاروزمه مند و چیمه نی شین
 نه ما غهیره ز حه سیریکی له پوشی
 له بهر ییخوست له سه د جیوه د رابو
 هه تیویکیش ده هات بو یا شه روکان
 ملوزمی بهرگری له ودا نه ماون
 گه لاش ، چهند نهکی بو حاشارد ابی
 که تامه زرویی بشکی ههروه کو پار
 هه مو بانیه وایان خسته زرمه
 هه لیان کردی تریشقه و باو باران
 ئهوی تر با به شول لیی رابکیشی
 که رونی کاته وه مان ونه مانسی
 کروشهمی کرد له بند یواری چارداغ

ئه وه سال پیربو ، پرویی هیزوتینسی
 په له ی رهش گنجی نیوچا وانی تاسو
 ته می سه رکهل پشوسواری په سیوان
 هه مو ییشه نگه غه زرین و رقی وین
 هه لیکرد با به سه ر عه زرا گورانسی
 له ساماد ار نه ما بو هه ل نه لهرزی
 وه کوئی کردن کرو کوتالی نه خشین
 ئه وه ی روی سوری عهرزی د ابیوشی
 ئه ویش بهندی له سه ر جی هه لبرابو
 له ئا واکاتی و باغان په شوکان
 که مه منا بیستبوی باغ رنسد راون
 د لی خوش بو که به شکو بهختی چابی
 به نیوی نو به ره بیخاته نیو زار
 له ناکا وه هوره کان هاتن به گرمه
 هه تیو ئیستانه گه یبوه کوری داران
 ئه میان ده یگرت له ئاوی هه ل بکیشی
 تریشقه ش لید ده اچه غماغه کانی
 به لاش مه ره ما هه تار ویشته نیو باغ

له بېرپروچود هېڅ سوچي چ بوبسې
ټهوي بې بهش چ جورميكي له سهر بو
له پرد هنگي گري باغداري دل پر هق
"هه تيوتوزو زويه سك قورسود وموړي
به بيانوي پاشه روک ها تويته ئيره
بهوالله پاشه روکيكي ته ما كهي
ده خوا هه لنه گري ټهوزولمه كه بكرې
هه تيوتوقې ، له دست ئينسانې نامه
له بن بهرد يكي گه وره خوې په نادا
هه نيسكا نيك سهرې پراد هتله كينن
د لي وهك مه نه جه لو كيكي كولې بې
گه ليك گريا وهه نيسكي داله ناكاو
له خود ابيستي د هنگي د اوه عاسمان
بيناي خيلقمت له سهر حهق پروند راوه
كزه ي جهرگ وچزه ي قه لبي فقيران
كه ساسي وبهش خوراوي هو زې بې بهش
له نيوتو و كو مولا ني هه ن له عهرزي
له ټمدم نيا يه گشتي تو ليژو چينيك
هه مولا يان بهد هنگي ك بانگ كراون
منال ويپرولا واني سپيو رهش
خود او هك يهك خود اي گشتي ټهوانه
چلون د هكري خود ابا نك كا كه سانيك
له حوكمي خواي حه كيم بې بهش نيه كه س

چ تا وانېك بې ټهوليږي د هرنه چوبسې
جگه له وجورمه ټهو بېچوي به شهر بو
د لي له زانند له نيوتو قاپي پر هق وتهق
پرؤ بهسه چنوكيو مفتسه خوړي
پرؤ يالله بهد هر به خوټ وه شيړه
د وگويت د هېرم كه ته نبې بې هه تا هه ي
كه سي بخوري به شيشي ليشي بدرې
هه لات توند ويه ناي هينا له بو بهرد
كه هيچيشي نه داتي ، ليشي نادا
كه چا واني كولې دل هه لپر ژينن
له چرزي چهند د لويي ك هه ل قوليبې
خهويك برد يو بهستي چاوي گرياو
به ها واري ، كوتې ټه ي پولي ئينسان
له قيني حهق بو عهرشي پي له راوه
هه نيسكوود لپري وزاله ي سه غيران
گزيوزيفي ره گه زبازي سپيو رهش
ټهوانه عهرشي خوايان پي د هه رزي
هه چي به شد اري كردن خواله ژينيك
له سهر سفره ي ژيانا رڼند راون
له سهر ټه وسفره وهك يه كتر له گشت بهش
به قهد يه كتر په ناويشتي ټهوانه
بوسه سفره ونه يان بې هيچ بهشانيك
به لام لويچي ك له زورد ارا ني ناكهس

بەشى بۆ زۆرەكانە ، دەپ پەينىن	كەيك سەد بەش ھەزار بۆ بەش دەمىن
ئەو ھى حق بۆ بەد و رى لەو بەتالەت	بەشى ژىن دەن بەشى رەممو عەدالەت
عەدالەت ، بۆ بەھىزوسا غوگەنجان	بەشيان بەد رى بەقەد كىشانى رەنجان
ھەتتا تۈنى بخا رىنى لەشى خۆى	بەقەد كەد ھو دەست بىنى بەشى خۆى
ئەو ھى دەستىشى خست بۆ خۆى بىنى	بەفيل يازۆرپەكى دەى نەپەينى
ئەوانەش وانەخۆش و پىروكەوتون	منالاً نىك و سەركاران نەكەوتون
لەروى و پىژدان ورە حمومى پەربانى	و ھادابىن كرى مافى ژيانى
نەبىنى ھىچكەسى ھاوسەر كەمى بۆ	نەبىستى ، ھىچكەسى دەخ و خەمى بۆ
بەرا بەربن ھەموبەد و بەشەى ژىن	ئەو ھى دەينەئەو ھى دەينە ئەو ھى دەين

مەھاباد - خەزەلۆھرى ۱۳۶۸

۹- بهارو راپه پین

پیره شه مالتی ۱ به زریانی بیژه وهره
د و قوئل بلیین به همو توژیرو هوزو پهره
ئهو پرو بهاره قاوی ژین و ژینه و هیه
رهمزیکی قود رتهی خوا و هندی ئەکبهره
ئهو چاخه لا چو کپرو ماتی زال ببو
ئهو پرو هه رایه قرمه یه روخانی سهنگهره
ئهو خول به سهر چوکه سه رماپشوی بری
هه لایه گرمه یه راوی سته مگهره
شیتالی نواله به د مباوه هه لبران
کانیله توقی ههره س کردی خیزهره
تهرمی زهوی له توژی کفنی به فر
هاتوته دهرکه ده لیلی پروژی مه حشهره
جولاوه دیاره که روحی وه بهر گهرا
مردوی بو، ژیه مه سیحی له بن سهره
گهرمی پلهی که گهرمکهی د روس ده کرد
میر گوله دایسی وه کوئا ورگی تازه
پازاوه کیوو تروسکهی ده دا له دور
داوینی پر گوله هه وری له سهر سهره

زېږي گزینگی فیسه به تیا لگی سهریه وه
 تیسمالی به فیری سپی بوته که مبهره
 نه ستوی پره له لیزگه گولی سوروبنه وش
 ملیونکووقاشی له زیږ و له زمبهره
 شیا محهسله به یانانه دای بینوی
 گیا بهند و خاوی بسکی که نه و سامو عهتتیره
 رهنگین که وانی تاقی کولکه زیږینه
 رازاوه بووی گوزهرگایه ، مه عبهره
 مافوره کانی چیا که بونه پایهنداز
 زیوی تواوه حاشیه ، ته ختی له مخمهره
 پیروزه رایهل و پوی ، سکلی سور گولی
 میلی نه وند هورده وه کو خالی دلبره
 دلیک و سهد دلی شهید اړه کیوی د ه دهن
 بوکی به هاره شوخه دله ستین و قه شمهره
 هاژاوه چوم که له د هوری بگیری خوی
 بهر پیله قانی داهه چی پیشگیرو له مپهره
 جنگل د ه داله چه شنی هوروزانی ههژد یها
 مهنا نه ویش سورپکی نه وینی له بن سهره
 قومریش به توتک و بولبول به باله بان
 زاخاود ه دهن به همو لایه هنجهره
 سیسره ش به سازی شری هاته کایه وه
 سیروش به فیتوکه فیتی له ژیر سهره

کۆتر به گمسه خونا و کهش به ناره نار
 عهرز و چهوایه د ههیننه لهرزو لهره
 کیوی د هبۆ کهویش که بدرکینی پرازی دل
 د هسزانی خویندن و خوینی به رابه ره
 پراوچیش چ بیخولایه گهلی ئاسکی ئهوین
 د هیکاته د هرفه تو نالی قهله نده ره
 پراوچی له بیری ورگی که هولمانی داکهوی
 د اخوازی، ژینی کهوی، پی سته مگهره
 ئه و داوه تالی د هواری رهشی سته م
 نهقلی د ریژه ئهوی نهیبی جه مسهره
 مافی حق و رهوایی له قاپی سته م خری
 قلی بکاته وه خوایه که داوهره
 ههروا به هاری نه پشکوینی ژینی گه
 نیوی به هاره سورشتی خه زهل وه ره
 پیروزه ئه و به هاره که زیندو د هکاته وه
 توژیکی مرد هلوخه که ژین بووی بی به ره
 ژینی د هلیم که به دینداری بیته دی
 د ور بی له زور و فروفیل و مهسخره

مههاباد - خاکه لیوهی ۱۳۵۶

۱۰ - عهد الهتی به شهرتی چھووا!

وهام بیستوه له پیشینانی خوومان

قەرالیك بوله سهر هوزانسی رومان
ئهوهنده خوینی ئهوه خهلكهی مژی بو

چكوله وگهوره ههر چی بودژی بو
نهكس ههیبو له ژینی دا كهل وپهل

نه دهی وئیرا كهسی لای وی بلی لهل
كه وئیرابای كهسی لای وی بكوخسی

به ئاوری وی دهبو ههر داپلوخسی
ههتا پروژیک وه خربون ریش سپی وپیر

بو ئهوه دهرده بکهونه راوتهگییر
کوتیان : ئهوه مارزه تاکهی بمان خوا

وهرن کاری بکهین مه حزی رهزای خوا
بچین بولای به دهستی پر نهبادا

ههمولامان به دهستی خالی رادا
به دیاری وچاکه رهنگه بچنه پیشی

شهرم بیگری ، له زوری دست وهکیشی
وهپی کهوتن گهلیك دیاری به گولان

ههتا بریان ههمو مهیدان و گولان

وه سهر كهوتن له كوڤشكو پهرده داران
 به پرو خوښی و هريان گرت كوڤ و باران
 قهړال واي دانا ټوډياري و معاشه
 له خوښی و هڼ كه ټو پاشايه باشه
 له بهر وهی زهرده يه كي خسته سهر ليو
 هموی هه لدان به جياگه و شور ټو نيو
 كوتی گشتو د هزانن ټينو چوڼ بوه
 له باره ی ټيوه رفتارم چلوڼ بوه
 ټهوی كردومه تا ټيستا كهرم بو
 به خورايی بو بويه هينده كه م بو
 به لام ټيستا كه شيرينم كهوته سهر دم
 منيش د وقات - هه چي كردومه - د هيكه
 حه ليك بيستيان هه واليكي وه ها خوش
 ټه و هند توقين له د ه ستيان د اگه ليك هوش
 سهرو د ليان له عه يبهت سارد و سرپ بو
 وهكو ټالقه ی چهو چاويان وه خرپو ۱۱
 كورو ماتيش وهكو بالانی خه رتهل
 به سهر وان هه لكشا وهك شهو به سهر مهل
 له پردا ټه و كورو ماتيه شكين را
 له توڙی خوڤ همو د ليان ته كي ن را
 يه كيان دم راستی هموان بو له ټيري
 كوتيان ههسته ټه ټو بيژه به ميري

که ئە علا حەزرەتا شاها قەرالاً

هە چیکى توھەلت داون لە ئالاً

هەموی بەیداغی زولم و زور و زهوتن

رێگەى حوکماتى تو زور خوار و چهوتن

بە خاتر گشتى خاس و چاک و پیرت

لەمەولا رپى عەدالت بینه بیرت

تو چاویلکەى رەحم بەینى لە چاوکە

رێگا و شوینى عەدالت تو رە چاوکە

قەرال بى وەى قەوارەى بەرزى دابى

بپوهى گنجیک بە نیو چاوانى دابى

کوئى زور باشە دەگرم رپى عەدالت

نەبم لای ئپوه رو زەرد و خە جالت

بە مەرچیکى کە (تەفسیری عەدالت)

(دەگەل تەوزیحى ناحەق و بەتالت)

بە خوم بى ، بشکریتە ئەسل و یاسا

(چەقوى لیدەن هە چى لەوبى تالاسا)

بپیک دل خوش ، قەرال هاتوتە سەرپى

خەریکە هەلگى دەستان لە شەپرى

لەوە زیاتر عەدالت بپتە کارى

بە قانونى بکا گشت کار و بارى ! !

کوئى دم راستى فامیدە و بلیمەت

عەدل بەهەریکە قەت نایە لە قیمەت

بهلام عهد ليكي ٺهو مهرجهي ده گهل بي
عهدالته هينده تاسهنگ و بهدهل بي
عهدالته نيه و نه ههر زولميکه ده گري
ٺهوه زولميکه قانون پشتي ده گري
زولم زور چاتره لهو عهدله و بي
به نيو عهدل و هه چي زولمه لهو بي
که ليک نيو همن ٺهوهند بي نيو کونيون
به نيو جوانن به مه عناش زور دزيون
(که چهل زولفالي، قول کافوري نيوه
ٺهبول عهينهيني، کويريکي دزيوه)

مههاباد - پوشپهري ۱۳۵۵

هه لفری کهوته حهوا زهرگه تهیهک
نیشته سهر بوقه ته ههستی چه تهیهک
جزوه کهی هه لچهقی زه هری تیپرشت
چزه چز گهستی، خهشی خوی پیپرشت
چه ته موقراییی به چاوی دا ههات
تهشکی بهرزی وهکو گوچان دا ههات
راپه ری دهستی حهوا دایه ملی
دهز به چی کهوته دهسی قاچ و قولی
گرتی قاچی به غه زه ب تیپی پری چاو
تیپی خوری بیژه چیه شوره توناو
توبه دیمه ن ده بی میشه نگوین بی
گول نشین کو که ره وهی هه نگوین بی
که چی تو ههر ده گه ری پی پهیدا کهی
بو گه زین جی یه سه می پییدا کهی
دیمه نو کرد هوه کهت دژ کهوتون
شکه کهت چاوی گه لیکه بهستون
زهرگه تمش هاته ولام: نهقله ده لیکن
هه مو کهس بیژی شتی ئیوه مه لیکن
ئیوه ههر دهنگی مه کهن پولی به شهر
لی مه دهن ئیوه له کهس توپ و ته شهر

گهلی همن دیمهن و پرهنگیان بهشهره
 جیی هومیدن بو گهلی خیر و بهره
 مهلحه میکی بخه نه سهر زامان
 خووشی کهن زاری به شیرین تامان
 سوک بکهن باری گرانی ژینی
 بو که سانلیکی نه یان بی تینی
 جیی هومیدن له ریگای کوششی زور
 رای بدن هر چی ههیه زولمت وزور
 که چی نهک نایکهن ئەوانه بهلکه
 دهیکهن هه مو کاریکی زیانی خه لکه
 پیوه دن دیژی خری دویشکن
 که چی وه ختی ده غهلی سه دپشکن
 لیخنی کهن هه چی ئاوی رون بی
 بیگرن ماسی که ریی لی ون بی
 سه د که رت پروژی برین پهیدا کهن
 له دلان مستیکی خوئی پیدا کهن
 له ریگای سوت و قومارو بهرتیل
 هه لنین گشتی له وان دیق وسیل
 سه د که رت پروژی دزود هزپر بن
 سه د گرانجان و بههرزان کر بن
 ئیستا هر دیژی ئەمن ئینسانم—
 (نوع الانواع) ی هه مو جینسانم
 دهگهل ئەو حاله دهلی من بهشهرم
 بی ئەوهش— له و قسه دابیگری شهرم

۱۲ - بهره بهیانی ئاوات

هه‌لی پێچا سورشت تا ولی ره‌شی خوی کپوماتی شه‌ویی خسته ته‌ق و ره‌و
به‌به‌ریا ساره‌کانی بومه‌لیله‌ش خزی بره‌وا شکسته‌ی له‌شکری خه‌و

ره‌شی رویشت سپیتی ها ته‌ جیگه‌ی هیوا ئەنگوت به‌سه‌ر چود لنیایی
دلا وایی سورشت وا که‌وته‌ کایه‌ هه‌لات رۆژو له‌ به‌ر چو قیروسیایی

له‌ جیی له‌چکی ره‌شی تازیه‌، د ره‌وشا کلاوی زی‌ری تیلاگی سه‌ری کی‌و
له‌سه‌یری به‌رجه‌، عالهم‌ه‌لد ه‌پشکو هه‌چی ئا سۆشه‌ زه‌رد ه‌ی که‌وته‌ سه‌رلیو

له‌ په‌لکی گول‌تکا ئەسرینی شه‌ونم له‌ خووشی زی‌روه‌شانی د ه‌شت وکیوان
د ه‌ خوینی مه‌ل، چنارخوی را ده‌ ژینی چ رازیکه‌ هه‌مو شه‌یدان وشییوان

سریوه‌ی باگه‌لای خستونه‌ چریه‌ به‌ئه‌سپایی که‌له‌مه‌رودا وه‌ بد وی‌ن
بریک‌ روانین ومات بون وله‌ په‌ردا بو‌هه‌ستی رازی دل سه‌ریان له‌بن‌گوین

من‌وبیریش له‌سه‌رئا سوی خه‌یالات ته‌پولکی‌کمان له‌ را برد وله‌ ژیر پی
به‌کاروانی هیوای داها تی ژین دا د ه‌روانین‌ود ه‌یین : ئو غروبه‌ خیری

له پری د ورود ریژی ژینی ئیمه
گه لیک شهود ین به لام پروژیا ن بهد واوه
د بی ئالوز نه کا بیرمان گری دل
گری پوچککش که هدر بینا گراوه

چیها مان د یوه پرو گزی و عه بوسی
له نیو چاوانی ما موهستانی زه مانه
هه ره و گنجانه بون بار راستی ئیمه
وهه دستی دا این هه چی نه و پرو هه مانه

د هلین را برد و تاله تفته ئیستاش
له داها توله بهر چی باسی نا که یین
هه چی بی بویه به بیخهینه ژیر پی
بهر زمان کاته وه هه ستین هه تا هه یین

له ریچکه ی بی سهری بهر زینتی ئینسا
به د هرکی مهرگ کاتی تیپهر نه کری
له پشت هه ود هرکه خیالاتی عه زیزان
له چیاکانی نه بهد بهر چاود مخری

د هرؤن بوپیش که داها تووه دست
هه موی د هبزوی بهره وئاواتی ژیا نی
هیوا هانی د هدا تا کو بهدی کا
ژیان نیکی له د و نیای جاویدانی

که سیك ریبوار می له بند ی نه بهد بی
به ره ود نیای نه بهد سهری خرابی
چ کوسپی که بوه ستینی که سیکی
به ره و ژینی نه بهد بانگی کرابی

مه هاباد - خاکه لیوه ی ۱۳۵۲

۱۳- گرنه‌ی شهیتانی پادراو

شهوٲك پياوٲك له خودا ديتى ئيبليس
قهواريكى بٲندوبى نеше و سيسى
كوتى: دابٲٲزه با بزانه چلٲونى؟
خهمت چيه وا ئه‌هنده گرز و مٲونى
كوتى شهيتان: مهراقى فهرق و تهوفير
له جياوازى ره‌گهز تا حوكمى تهقدير
كرا فهرقى كورانى خاك و ئاگر
له بانى دو هه‌واى زٲر گهرم و باگر
ئهن چم بو كه جيٲداريان نه‌دامى
له سه‌رچى بو خودا ئه‌ودهردى دامى
له سه‌ر كورنوش نه‌بردن بٲوكى واى كرد؟
بٲ ئهم كهس دوايه نافهرمانى خواى كرد
ئه‌وه‌ش- به‌رجه- كونا هبار هه‌رد ولا بوين
وه‌كويه‌كتر له زٲى تاعت كلا بوين
چ بو جياوازى ياسا ئاوا پٲا بٲرد
ئه‌وى به‌خشى و منى يه‌گجارى ده‌ركرد
ئه‌وه‌ى بيست كاتى ئه‌و پياوى گه‌راوه
سه‌رى سورماله نيٲوئه‌و چا و وٲاوه

چ باسه حق بلیی بوبیته کایه
 که شهیتانیش بلیی حقم له لایه
 بلیی بازارپی ناحق رهونقی بیی
 ههتا ئه و جویه شهیتانیش حقی بیی
 دهلیی کس لیی نهقه و ماوه وه کو حق
 هه مو دهیکیشنه لای خویان به ناحق
 له پاشان روی له شهیتان کرد ویی کوت
 قسیکی ساغ له جیی پیتی لهت و کوت
 ئه تو خو ویستی وا بهر چاوی گرتوی
 له گشت کاری چه پاو چیژ تیگه یشتوی
 یه کهم کوا فهرق و جیاوازی ره گهز بو
 که بو ئه و کاره گهوره بست و گهز بو
 ئه وه زانین و شیاوی بو که زور چاک
 بوه فهرقی کورانی ئاگر و خاک
 کورپی خاکه که لیی دی خاکه وانی
 وه ها به ختی بکا رۆژ و شه وانی
 که گشت چولیک بکاته ئاوه دانی
 هه مو چالیش پری کاده غل و دانی
 کورپی ئاگر که جیگهی عاسمانه
 زهوی بهوچی که چول یا ئاوه دانه
 ئهوی وا بهرزه فر لوت لهو هوایه
 بهوی چی چال گهنم یا کاله وایه
 دوههم، فهرقیان گهلیک بو ئاده موتو
 له تورا داکهوت (یاسای من و تو)

گوناھی تو له خوټ پرابو به توش بو
 که وادام له ئه مری خوا له هوش بو
 ئه وهش هیچ ، ئه و گوناھی کرد به لام زو
 په شیمان بووه له و کاری له دست چو
 ددانی نا به وهی تاوانی کردوه
 کوتی تو به له وهش وانه بردوه
 خوداش به خشی ههتا پئی چاکه بگری
 ریځه ی خوا بهرنه دا تا پوژی دهمری
 ئه توش وهک وی گوناھت کرد که چی تو
 نه هر توبهت نه کرد خواری وکه چی تو
 وهما بیری ئه توی کرد بو لهت وکوت
 له باتی تو به دست راواندود هتکوت
 گوناھم کردو چاکم کردو حقمه
 تهخی دوایش جبهه نهم ئه ورو چقمه
 نه هر خوم هر که سیکي پیی بویرم
 بو نیو قولکه ی گوناھی هه لده دیرم
 ده جا تو خوټ و ئینسافی که نیته
 چها فهرقیان ههیه ئه و دوانه دیته ؟
 نه هر تو به لکه ئینسانیش که وایی
 گوناھکاریکی هیندلا سار و لابی
 نه هر ته نیا په شیمانی نه کیشی
 بهره و تاوان کهسانی دیش بکیشی
 وهکو تو پرایده دهن به خشینیی نابی
 هزار داوینی ره حمهت را خرابی

۱۴- پښتانه پياوړتيا به خپل

پياوړتيا بو ټمبين و پاك و خاويښ
 بهد بيني هېو، به خپلي پي برد
 بهر بينگي پيگرت و كهوته باسان
 بهو زيكره د مزوښي كه ليوان
 ټهو سا كه كور و مات و حهزيني
 ټهو كاته ده كه ي باسي خود او دين
 گشت خزمه تي تو به دين و ټاين
 ټهو پياوه كه ديتي ټهو به خپله
 هاراند ي به سهريا و كوتي : هو
 ميشي كه به وزه و زو و قيني
 ليو نيشي كه هه ل بريزي ژاري
 داخه له دلي كه ساغ و پاك م
 هيچم زده نيه له كارو نيشي
 نهم كرد وه له خهلكي زوروزه يفي
 ټهي ميشه هه لي ليږه و تار به

خاويښ به دل و بهد هست و داويښ
 لويهك بو، به خپلي بهود هري كرد
 بيستومه له قوښتهس و هه باسان
 ديژن : به سه برد ده ي جنياوان
 ديژن : تو له بيري د هس بريني
 ټهوهه ي له دلته دا يه شتي دين
 ديژن : هه مو بو فريوي خهلكين
 ميشه و زه و زري بوته پيله
 گوښت بگره بليم : به خپلي وهك تو
 جوي كه ده گهري بريني بيني
 زاهير بيو تينه تي به جاري
 خاوهن دل و دهستي پاك و چاكم
 تاميشي وهكو تو ليو بنيشي
 قهت نهم بو له نيشي نوخته زه عفي
 يا دا كه وه بيله نك و سه تار به

شېخالي - د هرامهزي ۱۳۳۷

۱۵ - هاواری ئه پنداری

تا گهی ئه و جهور و جهفا بهت ، پرو به روی مانی منه
هه چی هاوار و بپروته . هه ره سه زنی منه
ئه و دهمی ئه و نه شکوت ئه و هه موه گوراهه و
جاری سارد و جاری گهرمه له و هه ناسانی منه
به و دهمی چوکه و به چاوی گهوره بردت کیانه کم
جیه - وه خو کهوتن به گهوره و چوکه له و گیانی منه
زولغه کهت ئالوزه رهنگه سوسه یه کی کرد بی ؟
واله سه رما ، سوئی ئه وینیکی که هوی زنی منه
دو سه نی ئه برۆت مژۆلی بۆ له خووی کو کرد هه
کهینی نیو میحرابی ئه برۆت سوینده بۆ مانی منه
خرمه خریمی بازنه کانت وهک زرهی زنجیری دیل
واته زودینی به دل ئاژییری تاسانی منه
ئه و دلهی وهک ئاسنت پرژاندی ئاوری کولمه کهت
بهرقی ئه گریجهت سوتاندی هه چی سامانی منه
من سوپنگم بود هگهل تو بۆ ولامیان دامه وه
ئاسنو و ئاور ؟ ده زانم مهیلو چرژانی منه
دل ده له زنی به تۆ قیکی له ئه ستوت کرد وه
چالی بن تویی چه نهی تۆ پرهمزی زیندانی منه

وهك لهره‌ی گواره‌ی هه‌لاوه‌سراوی به‌ژنی عه‌رعه‌رت
 بیری سۆ دارێکه دیاره بۆ له داردانی منه
 خسته سهر کۆلمه‌ت پنوکیک خوینی سوری زامه‌که‌م
 گه‌ردنی کیلی بلندت بۆ له گۆرنا‌نی منه
 چاوه‌که‌ت مه‌سته له خۆی دا شیریه‌برۆشی له‌پشت
 کوانی له‌وه‌ستو‌عزوریه گوی‌ی له‌هاژانی منه
 جا مه‌گین تو‌پاسپی‌رم تا له‌پ‌ری خوا پی‌ی بلی‌ی
 گشت ئه‌وانه‌ی دل ده‌له‌رزینن بۆ هاندانی منه
 ژینی بی‌ئاوات که مه‌رگه‌ بۆ به‌ژینی دا‌بنی‌م
 مه‌رگی پ‌ری ئاواته‌که‌م چاتر له‌سه‌د ژیا‌نی منه

مه‌ریوان — خا‌که‌لی‌وه‌ی ۱۳۳۰

۱۶- کی گیزه‌ی له ههولیری دهگه‌ری؟

خویند هواریکسی زور سهر دهرنهچو
ههر کەسی دەدی به ههله ده چو
له دواى بزەیهك لیوی خوێ دهگه‌ست
ئهو جار لهو حاله ههلی دینا ده‌ست
دهیکوت ئهوخه‌لکه بو به سهر ده‌چن
له وه ختی باسان بووا تیکده‌چن
له وته و کردار تو به ههله چی
عه قلت له کویه و ژیری یانی چی؟
زور جار کرد بوی ئهو قیل و قا وه
بوی چوبوه سهری ئهو چاو و پارو ه
ههتا روژیکى لاوی ژیر و مهنه‌ند
داوی بو ناوه و هاویشتیبه کهمهنه‌ند
کوتی وا دیاره له خوت پازی بی
له بیرى خه‌لکیش زور نارپازی بی
جا ههر بو ئهوهی هوشته‌دهرکه‌هوی
ئیسنا که، له توپی به‌رپه‌رم دهوی
که بو ئهوه پهنده بیرگهت بگه‌رپی
(کابرا له ههولیر گیزه‌ی ده‌گه‌ری))

ئەو كاترا كى يەوگىرە يانى چى؟
 لە خوام گەرەكە بە ھەلە نە چى
 خۆيندەوار بۆۋەى وا ئامادە بى
 جوابى پرسىارى لى ھەلە نەبى
 مۇد نەى ھىنا دەرسىغارى تۆ خست
 چاويلكەكەشى ۋە سەر چاۋى خست
 لە نەكاۋ كوتى بە خوا بە سەر چوم
 لە خەتى بىرم يەگجارى دەرچوم
 خۆمن دەم ھەۋىست بە چاويلكەكەم
 سىغارم ھەلكەم كە چى دەسودەم
 شەمچەم دەر ھىنا ۋە چاۋم كدوۋە
 ھەر چا بوزانىم كە لىم تىكچوۋە
 لاۋەكە كوتى زانىم - لىى گەرى
 كى يە لە ھەۋلىر گىرەى دەگەرى
 ئەتۋۋى ۋەك تۆى بە چاۋۋاپاۋون
 بە وتارگشتن بە كددار خاۋون
 خەلك لە شتىكى گەر بە ھەلە چى
 ئىۋە نەك شتىك خۆۋولسى تىكدە چى
 ۋا لە خۆ دەگەن كە زانا ۋژىرن
 يەگجار بە زەين ۋ بە ھوش ۋ بىرن
 كە چى بىرگەيان ۋەك كۆنە رەشكە
 تىكى دا نامىنى لە رېشكە ۋ پېشكە
 فكريان لە جى يەك، بۆخوشيان لىرە
 گىرەيەكيشيان ۋا لە ھەۋلىرە

خه‌وی د ورو د ریژی لئی پره‌ویسوه
 کراسی خه‌وتنی لئی داد پریسوه
 دل‌وجه‌رگی چلانی لئی برپسوه
 هه چی بو خه‌و له به‌رخوی دارنیسوه
 د هسی قود ره‌ت گولانی لئی چنیسوه
 له پازی جوانی که‌وتونه زریسوه
 که ئەستیره‌ی خه‌وای خسته جریسوه
 د هلیی یاقوت وزیریان تی‌وه‌ریسوه
 له خو‌شی ویش جیهان که‌وته قریسوه
 د هلیی بومبا له شادی‌دا ته‌قیسوه
 که‌ته‌رزهی‌دی‌به حوت پی‌ه‌له‌پ‌ریسوه
 د هرود هشتوه‌چی‌واد‌ول‌وشیسوه
 د هلیی ئوردوله د هشتان دابه‌زیسوه
 له گهل‌زریان شه‌مال که‌وته سریسوه
 کولی دل‌یان به‌چاویاندا جمیسوه
 به‌گریانی‌ه‌ه‌وا چۆن پیکه‌نیسوه
 ((هیوایه‌نا‌ه‌ومیدی‌ه‌له‌چنیسوه))
 سه‌ری‌بوسوژده تا‌عه‌رزی‌نه‌ویسوه

سپی‌پوشی زه‌وی چون پراچه‌نیسوه
 له لایه‌ک با‌می‌شه‌مال‌ها‌توه‌به‌سه‌ریا
 له‌لای‌دی (جه‌مره) د و پۆلوی‌سورشتی
 زه‌وی هه‌ستاله‌خه‌و تا‌کو‌له‌به‌ر‌کا
 کراسی‌مه‌خمه‌ری سه‌وزی له‌زورجی
 گولی‌سه‌رقول‌وبا‌سک‌وشانه‌کانی
 زریسوه‌ی‌ئه‌و گولانه‌ی‌بونه‌ها‌وقول
 زروقه‌ی‌گنج‌و‌چین‌و‌که‌مبه‌ره‌ی‌وی
 زه‌وی‌پرا‌زاه‌جوانی‌خوی‌وه‌د‌هر‌خست
 له‌گور‌هی‌هه‌ورو‌چه‌غما‌غه‌وتریشقه
 خه‌واد‌هر‌ژینی‌فرمی‌سکان‌له‌شادی
 وه‌د‌ه‌نگ‌ها‌تن‌له‌هوه‌وی‌کاکی‌جوتیار
 له‌خرمه‌خرمی‌پاچ‌وی‌مه‌ره‌وداس
 له‌فیتوی‌سیروکه‌و‌قاقای‌که‌کی‌شا
 هه‌مو‌کانیله‌دل‌پربون‌وه‌کومن
 ئە‌تو‌چا‌وسوره‌گول‌ئه‌وشوخ‌دی‌له‌رق
 ملی‌به‌ردا‌وه‌بو‌بیری‌وه‌نه‌وشه
 شه‌مال‌چی‌بوه‌گو‌یی‌بیدا‌د‌سه‌ریان‌د

بهد هستو پی چنار کهوته سه مایه
له شوکرانه‌ی به هاره کوری داران
همو سوژد هی شوکر بوئه و خود ای هی
ئهوهن ههستی سورشتی کشتی چینی
که چی زوریک له ئینسانانی غافل
له نیوئه و گال و بوغری شوکروشادی
که ده ش هیته قسان به وچا و وراهی
ده لی من سه روهری هه رچی وجود م

چ با سیکه به گوئی ویدا چپیوه
سه ریان بو سوژد هتاعه رزی چمیوه
که خه ملاندی هه موئه ودهشت و شیوه
خولیکیان گه رله سهرد نیایه دیوه
له تاوی ژین دلی هیئنده تهزیوه
ده لی د و گوئی به لاکه تاخنیوه
هه موگیانند اروبی گیان لهو بهزیوه
حه واش اها و تاییه کی بو من نه دیوه

بوکان - خاکه لیوهی ۱۳۴۹

۱۸ - چاکه‌ی بی‌جی!

(چاکه‌ه‌رچاکه) ، قسئکی‌ه‌له‌یه
 ک‌ه‌س‌ن‌ه‌بو بیژی‌ک‌ه‌ه‌و چ‌ه‌ش‌ن‌ه ق‌س‌ه
 چاکه‌زورچاکه به مهرجی بگری
 چاکه‌یه بگری ده‌گ‌ل نام‌ه‌ردان
 نه‌قله : دی‌یه‌ک بو له بهر پالیکی
 ساردی‌یا بیژی‌ک‌ه‌چون‌ده‌ست ویه‌لان
 زوقم پیشه‌نگی سویای توخمی‌سپی
 له‌و‌ه‌له‌ک‌ه‌وته‌چیا‌و‌ه‌رزیزیک
 له‌خ‌ه‌تی‌جوتی‌له‌پردا‌دیتی
 وابه‌س‌ه‌رمایه‌ک‌ه‌سیره‌و‌س‌ر‌ب‌وه
 واله‌حالیکی‌به‌زه‌ی‌پی‌ده‌بری
 به‌زه‌یی‌خسته‌دلی‌ه‌و‌پیا‌وه
 ده‌سی‌برد‌وله‌س‌ه‌ری‌هینا‌خوار
 ماری‌تیه‌ستو‌له‌توربینی‌خست
 هات‌وه‌مال‌و‌گ‌ه‌یشته‌ژوری
 کورسیه‌ک‌ه‌ی‌دانا‌ک‌ه‌بانوی‌مالی
 مار،‌ک‌ه‌بوژا‌وه‌جزوی‌ده‌رکیشا
 قاچ‌وقول‌ه‌هرچی‌ک‌ه‌له‌و‌نی‌وه‌ی‌دان

(نه‌توق‌ه‌ت‌چاکه‌مه‌که) ش‌ه‌هر‌پ‌ه‌له‌یه
 کئی‌کوتونی ، نه‌وه‌بو‌بیرنه‌قسه
 ده‌گ‌ل‌نه‌وک‌ه‌سه‌جیی‌خوی‌بگری
 وه‌ک‌خراپیکه‌ده‌گ‌ل‌ها‌ود‌ه‌ردان
 خ‌ری‌کرد‌بون‌ه‌وه‌چ‌ه‌ند‌مالیکی
 گرتبوی‌تویژی‌زوقم‌ده‌شت‌و‌ته‌لان
 له‌گ‌ه‌لی‌جیک‌ه‌ی‌ره‌ش‌داد‌سه‌پی
 جوتی‌دا‌به‌ست‌له‌پ‌ه‌نای‌ئه‌ستی‌ریک
 قول‌ه‌ماریکی‌زه‌لامی‌چیتی
 تینی‌لی‌پ‌را‌وه‌له‌جیی‌خوی‌ک‌ر‌ب‌وه
 بی‌تو‌فریای‌نه‌ک‌ه‌ون‌زود‌ه‌م‌ری
 کوتی‌بی‌چاره‌یه‌لی‌قه‌وم‌ا‌وه
 سه‌رک‌لا‌ویکی‌خوری‌لیچک‌دار
 روژ‌ده‌ر‌ه‌نگانی‌پ‌ه‌کی‌جوتی‌خست
 مار‌ه‌ک‌ه‌ی‌دانا‌له‌گوی‌ت‌ه‌ند‌وری
 خا‌و‌خیزانی‌له‌ده‌وره‌ی‌هالی
 بو‌ه‌مو‌لایه‌کی‌خوی‌راکیشا
 چ‌زه‌چ‌زگشتی‌گ‌ه‌زی‌پی‌وه‌ی‌دان

وهی وهیو د هنگی شه پور و ناله
 گال و بو غریکو خه لك هه لد هرژان
 چیه ئه و ماله له بهرچی د هگرین
 خه لگی کاتیکسی رژانه نیو مال
 خاوخیزانی هه ژاری وه رزیپر
 بهزه می و پرهمی که نابینا بی
 هه ر بینا دیتی له چالی که وتوه
 گه ییه ئاسمانی له سه ر ئه و ماله
 پیرو لا و گشتی به سه ردا چپرژان
 هه لمه تی د وژمنه پیشی د هگرین
 تیگه یشتن له هه مو حال و بال
 بونه قوربانسی بهزه و پرهمی کوپر
 د وژمن ود وستی پی و هک یه ک و ابی
 هه رچی بویه تی له د هستی د هرچوه

مه هاباد - سه رما وهزی ۱۳۵۶

۱۹ - زوربلاهه ک!

ئه فلاتون سوژی له مال د هرکه وت
 پالای وتی و پری ئه وری یه د ایگرت
 کا برا هیند ی پرست له چا و ورا وان
 هه تا ئه فلاتون که وته پیکه نین
 زوربلاهه کوتی ئه ی خاوه ن هوشه
 ئه فلاتون کوتی نه خیر، سورماوم
 د ولاقم هه یه ود هس توانم هه لیم،
 ری پی ئه کادیمی ود هرسی بهرکه وت
 پی اوئی زوربلاهه له پردا رایگرت
 ئه وه ند هی هه ل خویند به خوئی و با وان
 که وکات و ساته بو وه ی جیگه نین
 ئه و با سه ت د یاره یه گجاری یخوشه !
 ئه وه م پی سهیره بو را وه ستاوم
 بو نامه چنگ تو خوم وه هرد و گویم !

مه هاباد بری بهندانى ۱۳۵۷

له ساللی ۳۳۱ اکوچی ههتاوی مالمان له بوکان بو، وه خووم به فهقییهتی
 له ئاواپی بالکی مهربوان بوم، وه ماوهیهکی زور بو لهو شاره دور که تبومهوه،
 وه زور جار ان له دیتنی زربارو قهلائی مهربوان، بیری جهوزه گهره ی بوکان و
 قهلائی سهردار له دلمدا زیند و ده بپوه، وه هانی د هدام که بهره ونیشتمان
 ومهلبندی ژبانی کهس و کاره کهم بگه ریمه وه بهلام فهقییهتی دهست و پییی
 بهستبوم وه ناچار له یهک دو پروژی ههینی دا ئهم قهسید هم نوسی وه
 بلیسهی د هرونی خووم تا رادهیهکی پی دامرکاند مه بهست ئه وهیه ئه و
 قهسیده له تافی کرچ و کالی وه ته مهنی نوزده سالیدا کوتراوه .

۲۰ - وینهی شاری بوکان

شهمال ههسته مهویسته پامه مینه
 گولی دل دایته پشکوتن به سروهی
 نیه زاله ی ستهم ناله ی نه خوشی
 دهلیی سهره لقه نه ی د هرد و خه مانه
 نه خیر دایکه وله گول داوینی پرکرد
 ئه گهر بوکانی جوانی لیت بیرسن
 نو ابوکی شاره کانی کورده واری
 شهمال ئاواره یی دهشت و چیا که ی
 له تاو ئاسکی سلوی نیو کوچه کانی
 له شوخی قهشمه رهن پراوچی دلانن
 چنارانی به بیانوی هاتنی با
 رقیبیان دی ملیان ناوه بهلاوه

پرۆ لهو شاره وینیکی بهینه
 دیاریکی ئه مین و دل رفینه
 که پشتی گرتوه (نالەشکینه)
 له فسلای گول که داوینی به خوینه
 له بوگه نجی کور و کیژی خه زینه
 بلی بوکان له جواب دادامه مینه
 له ئاوینه ی زه ماندا خو نوینه
 دهلیی له یلیی ونه له وه هرد وشوینه
 هه چی ئاسکی چیا به سهر به کوینه
 به ئاورپکی یه کیان سه د دل رفینه
 ده بن بو پرو ده میان گویا که لینه
 که کویری کهن له ئهم سیرره نهینه

گلی میسکه عه بیره پوشی ویشکی
 له ئاونگی گولی دهرمانی چاوه
 ههیه چهوزیک لهحاستی نیوهراستی
 له بهر ئه و چاوه جوانه ی شاری بۆکان
 له ترسی چاوه زاره پیی دهلین چهوز
 که دو جوگه ی دهبخشق د وروئه لماس
 گولن شین بون له دهوره ی کیزه کانی
 خرپه ی خشلوو خورپه ی ئاووزرپه ی جام
 دلی پیکراوی برژانگیان ده چوقق
 له رهمزی (توله که) ی توقیوه د وژمن
 نیشانی د وژمنی دا (بهرد هزهدی)
 دهلینی گورا له ئازادی کورپی وی
 به سام و هه بیبه تی رۆله ی عهزیزی
 د پاریزن ولات تا دوا هه ناسه
 به مردن بیته د مست گه رسه ربلندی
 مه گه ر (سهردار) نه چه سهرداری ئیعدا
 (قه لای) ی چۆل کرد هه تا کو بیته بیرگه ی
 کولی دل هه لپه ژینه (چهوزه گه وره)
 قه لاکه ی توش (مه ریوان! پالی ویدا
 هه تا روخا و خرانه قه سری قاجار
 زیربار! گومی فرمیسکی هه ژاران
 به (ده رویش) بیژهد هی جار یکی دیکه
 بلای خویه به خاتر خویه تی خوت

گیاش بۆرپی گولانی باوه شینه
 گه لاش مه لحه مپه لیش قه تره چه کینه
 له دل چه سپرت له له ش عیله ت په رینه
 له چاوی ئیمه دا بۆته گلینه
 د هه نا به حره وشه تی چومی خورپینه
 دهلینی دود هستی حاتهم هاته وینه
 له دل گیری هه موی باز و شه هینه
 چه موسیقی نهرم و دل به زوینه
 به ئاوری کولمه زولفیان باوه شینه
 که ئه و شاره له تو توله ستینه
 کلۆکه ی، جوابی، بهردی سه رشکینه
 له نیو هه راپه رینیکدا هه وینه
 وه کو تیغی دهبانی سه ر خه زینه
 شه هیدی بۆ کورانی پی و شوینه
 ژیان بی بایه خه و زور بی پر مینه
 که د وژمن پیی ده کوت سهردانه وینه
 کورانیکی که دلایان پر له خوینه
 ته می تازییه له سه ر ته مه ی ره وینه
 کورانت وا له مه ردی بونه وینه
 له سه ر کاولی، به کوند کوترا بخوینه
 به اژی توش کولی دل هه لپه ژینه
 ده سی توك ونه زا که ی خوت هه لینه
 حقی بی زور له زورداران بسینه

تۆماری پودانی کارساتسی
 بی وهی که پهری پهری وهریبی
 نیو بانگی به جوانی کهوته زارا
 گشت دل بو، به دیتنی پروسکاو
 هر گیانی له تاوی، ههله له رزی
 سهد هینده به ناموس و حهیا بو
 بی نیرنه وه (زارا) ماله بابی
 بر بویه سه ری دهیان سالی
 لای خه لکی به چاکه نیوی برد بون
 چاکیه تی هوانه، نیم رهش و پوت
 حهق ناسو به شهرم و چاکه بینه
 ئوغرت بی به خیر چی کهوته زارا
 خیسسه و سلهی له گورگه میشی
 لاپالی که دیاره پالی زیدان
 هه رییه به راستی سه ره له کوئییه
 گورگیکه مهریکی ها به دواوه
 هه نقهسته که ریی کردوه هه تله
 ویزدانی به جاری دواوه شاوه

هه دل وهره ههله ساتی
 دیوه زمهیه عه مازی پهری بی
 شیره ژنی کورد بو، ناوی (زارا)
 هه ستیرهیه بو گهش و تروسکاو
 نا، مانگ بو هه لاتبو له عه رزی
 جا هیندی که جوان ودل گوشا بو
 پاییزی دههات و ره سمو دابی
 پیاویک که به نوکهری له مالی
 نان ونه کیکی زوری کرد بون
 چاوم که به نانی وانه، پشکوت
 هه پیاوه به نیوی وهی هه مینه
 هه سپردرا به هه مینه زارا
 هه پیاوه به له د بو کهوته پیشی
 زارا ده گهل هه پیاوه له زیدان
 هه ریچکهیه دیاره کویره رییه
 ئاها! هه ریچکهیه و سواوه
 ئاها! هه هه زه لامه سپله
 وادیاره دلی که دافه تاوه

کریه و گری ئەو دەرونی پیسی
نان ونمەك و حق و بی زانین
تاریک بو هەوا که شه و گەیشتی
زارا که لەوی قەلەندەری بو
خوی خستە دلی هەتا وەکو مەرد
گرتی بە دەسی چەقۆ بزیژی
خاین که ئەوەندە هەل دیرا بو
هیرشیکی بە تاوی برد ئەشکەوت
ئاوریکی بلندگری، جینایەت
لایەك چەپەلی و چەویڵ و پەستی
دیوێزمە لە گز فریشتە راچو
دیوێزمە که سێلە بو نەد سەرەوت
تیغیکی لیدا وەها که لەرزی
بەربا بو خەیاالی شین و سەوزی
ئەوی شاد بی شیرە ژن چ مەردی
مەلەکەوی عیقفەتو شەرمی بویە
کۆ دی لە جیەهان که کەشکەلانی
(شیرین) بزۆ نا شیرنی لە بەر چاو
لەیلی چ بو؟ قەیسێ شیت و پیر کرد
عەزرا چ بو؟ وا میقی پروکاند
فەرهادە ابە نیوی تۆشە کوشکی
نیویک بو ئەوین که خۆت تراشیت
پیاویک و ژنی، دلایان لە یەك چو

سوتاند و پەستی گوریس و رسی
نامەردی که هاتە پیشی، هیچ نین
هیچ قاوو هەرا نەمالە دەشتی
ئەشکەوتیکی چۆل لەویندەری بو
داوینی بیاریزی لە نامەرد
خوینی چەپەلی شتیکی بیژی
خۆکوشتنی خوی وەلایە نایو
ناگاکە چەقۆیە، لیی وەکار کەوت
کرد و پەتەوه، دەسی خەیانەت
لای دیش شەرەف و خودا پەرسی
دەوی کۆیە ئەووی که وا تیاچو
خاتونی حەیا پەری بو سەرکەوت
وەك قەزەنە فەرکی کەوتە عەرز
نامەردە لە خوینی خوی دەگەوزی
خاتونی حەیا و ژنیکی کوردی
کوشکی که هەبی بە حق ئی تویە
سەر بسوی وەها لە ئاسمانی
(زارا) بی که پی دانی لە سەر چاو
(زارا) بو هەزار شیتی ژیر کرد
(زارا) پە چەلەمی چەویلی سوتاند
بوچی بو؟ چ سەرکەوی چ تیشکی
شیرنیش کوتی ئافەرین چ با شیت
کوا ئەو هەمو بەیتەیهی گەرەك بو؟

كۆشك ئەمەيە لە نىۋ جىھاندا
ئەي دىل وەرە لىرە پرابوھستە
دوملانى بلندى كىۋى مىرقاز
تو بىژە كە ھەروا پرابوھستن
تو بىژە بە ھەژدىھايە داشى
پاپۆكە بخۆۋە تو ھەتا ھەي
تو بىژە بە چاكى كۆرە گىۋوژە
ھاوارى دەگەل مەلا بەدىنى
پاگىرى كەي ئەو كۆشكە خودايە

رەمزی شەرف و ھەيانشاندا
ئەو كۆشكە چ بەرز و پىر لە ھەستە
كىۋى تەرەغەي بلندى ھاۋراز
پشتىنى بو پىزى ۋى بېھستن
تو ھاويە، ئەتۋى لە بەردى تاشى
لەمدە ورو بەرە نەكەي بەرى دەي
ئەو چاكى كە گىۋوژى بو مە ميوژە
ئەي خوا لە ھەوا لە سەرزەمىنى
رەمزی شەرف و فەر و ھەيايە

ھەمەمیان - خەزەلۋەرى ۱۳۳۲

۲۲- چاوساغي کوپرا

کوپریک د هگریا هاوار، خه لکینه
 کوتم لهو خه مه هه ر خوت بپویره
 نالاندی و کوتی د هردی من جوپه
 هه ر له من گه پری قورسه داخه کم
 نیوی چاوساغه وه دوی ده کموم
 له بهرد هه لد هنگوم له دیوارده د ریم
 له هینده کهوتوم هیندم وی کهتوه
 کوتم جا وایی بهوی چا نابیی
 چارهت ههویه کوششی بکهی
 هه رچین و توژیک کوپرا چاوساغي بی
 کوپری یهک چا ویش مهخه نه پیشی
 چ چه په وچ راست هه ر کامیان کوپری بی
 پیشهنگی زاناو شیواو ههویه
 به چاویک دنیا بهوی دیکه دی دین
 هه ر وهکو ئینسان خوشی دو به شه
 بهد هن ود نیات زور بهره پیشی
 روح و تاخیرهت له هه موان سه ر خه
 یهک چا وچه په وراست هه رچی بی کوپره

ههوی من تییدام ژانه، نه ژینه
 سه د کهسی دیکه ش وهکو تو کوپره
 ژانی دلی من به تاووتویه
 ((نا بینا و کوپره، من چاوساغه کم))!!
 له پر قولک هیه و من تیوی ده کموم
 له چول ون د هم له چالی د مخریم
 نازای بهد هنم لهت و کوت بسوه
 دهیان سال بگری و زالمهت پهیدا بی
 یهکیکی چاوساغ وه پیش خوت بخه ی
 نابیی به هیوای خوشی و ساغی بی
 بولای تاسهنگی هه لو ده کیشی
 وهک خوراکیکه بی خوی یا سویر بی
 نه تنیا کوپرنیه دو چاوی ههیه
 وایان ده بینی له یهکتر جوی نین
 یهک گیانی نیوه ههوی دی له شه
 بهو مهرجه بولای بهدیت نه کیشی
 ساغی دو چاوان له وری په ده ر خه

۲۴ - چهره چهمانی سینار

فقیهه مهنه و به شکل و دیمهن
دیتی کومه لیک ساده و بی مه کو
له حاست یه کتری دلیان سپی و سول
خهریکن خهمیان - نه گهر چی که مه
فقیش له جی یه که نه نزیک نه دور
کتیبی پونا و دوری کرد هوه
نه فعالی ناقیس (نهی نهلی بابیه)
(نهی نهلی بابیه) نهو فیعله کوانی
(عمر) مه علومه که لیلی دراوه
کس نیه بزانی که کی لییداوه
زورن نهوانه ی که لییان ده دری
سی حهرفی قه سم گشت حهرفی جه ررن
(لِیْتْ وَلَعْلَّ) ش بو موجه رره دان
(حهرفی عاتیفه ش) کاریکی کراو
(په یوهندی سیله) گهر لابراره
فقیه سهر سورماو ، لهو نالو گوره
چهند تقوه یه که و ناگر به دواوه
چهره چهمانی رهش و بو غزاوی

کتیبی هه لگرت چوبه ره و چیمه ن
لیکتر هالا ون وه که نه ستیره ی کو
خهمی یه کتری هه لده گرن به کول
نهو که مه خهمه ش لابه ن به گمه
دانیشته ، له ههمو خه یالان به دور
نهو (زه میرانه بو کوی ده چنه وه ؟)
نه گهر تهواو بون خه به ریان لابه
فاعیلی ، بو که س ده بی نه زانی
به لام چون له جی (زاریب) خزاوه
ته نیا (عمر) یش نیه که لیلی قهوماوه
نهوی لیده دا نهو نیوی نابری
زورتر له بازار بو نه خزو جه ررن
خه بهر ده تاشن له دارو بهردان
نهو به نیوی خوی ده یخاته بهرچاو
په یوهندی دیکه ی له جی خراوه
له پردا بیستی له لای نهو کوره
چهره دو که لیان له سهر هه ستاوه
داغدار بی دلیو ناگر له ناوی

راد ه خوشن ، خهتەر د ه نوینن له د ور
ئهو کوره بوچی ئاوری تیبهر سو
غهارهش ریگای نه که وتوتسه وی
ئهو کوره به چی و بوچی سوتاوه
کتیبی لیکنه و هاته بهره وه
ئاور به مال و بهد ه نیان و هر بوه
گاوریسی دلی به وان د ه سوتی
له گهر و زار و بهر وک و سینگیان
ئهو کوره قهر بون گهر نه یان گهنی
ساغیان بهرداوه و سیغار د ه کیشن
بو تابوتی وان ، وهک بزمار یکی
نهرت گریته وه ههتا به سی غار
برینی گهده و زامی ریخولان
زورتر له سونگهی سیغار کیشانه

ئاوری بزبسکان وهک مارانی سور
قوشقی بو فمقی و زور توکه سه ر بو
خویان یه کتریان یه گجار خوش د ه وی
له مر) جهه نهم که کی لییداوه
ئهو حاله (له مر) ی له بیر برد ه وه
دی ، چ ببینی ئاوریان تی بهر بوه
هر چی هه یانه تیگرا د ه سوتی
د و کهل به باقه له کونه تفنگیان
هه لد ه ستی وها وارد ه کا گویم د ه نی
به ره میان سوتوه تاخ هه لد ه کیشن
قتویکی سیغار ، ههر سیغار یکی
نامه اهیند هه لی توله بهر سیغار
دیق و سه ره تان نه خوشی دلان
ته بیان د ه لین : ئهو نه خوشیانه

A

قیمت: ۶۰۰ ریال